

ÚCHVATNÝ COMEBACK

MARKÉTY
VONDROUŠOVÉ

I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

ZALOŽEN 1893

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ambicore

Klokočka
Autosalon

Ferona

24SAFE

smartwings

zenova

PROKENNEX

Tecnifibre

friendlyway
informační terminály • kiosky

smart-CON
be connected

ADC studio
advertising development creativity

ASTRONSTUDIO

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

jsme na prahu letní sezóny a už se nedočkavě ptáme, co všechno přinese našemu klubu. Tak především dokončení první etapy dostavby fitness centra na ochozu malého centru. Věřím, že bude hojně využíváno nejen našimi profesionálními hráči, ale i dalšími členy, starajícími se o své zdraví a kondici. Ti z Vás, kteří dosud z kapacitních důvodů neměli stálou skříňku v šatně, budou mít možnost získat ji v té nové – ve zrekonstruované místnosti bývalé posilovny. Také přímý průchod z prostorů šaten k bazénu přinese více pohodlí.

Dopadnou-li uspokojivě naše žádosti o dotace pro druhou etapu – dostavbu moderního wellness a klubového zázemí, mohou další práce pokračovat zhruba od poloviny srpna do konce roku.

Ve větším měřítku chceme podpořit aktivitu neprofesionálních hráčů formou podvečerních turnajů čtyřher. Zároveň máme v plánu obnovit tradici dříve velmi oblíbeného handicapového turnaje, kde se díky vhodně stanovenému náskoku mohou potkat hráči všech úrovní i věkových kategorií. Věřte, že si je dříve užívali jak profíci, tak rekreační hráči.

Ti, kteří se rádi čas od času podívají zblízka na světový tenis, se mohou těšit na další ročník kombinovaného turnaje ATP mužů a ITF žen, který společně s Tennis Arenou a s titulárním partnerem Advantage Cars pořádáme v posledním červencovém týdnu. Velmi rád bych touto cestou podpořil provozovatele klubové restaurace. Plánují více letních aktivit a určitě by uvítali, kdyby zde členové klubu a jejich hosté čas od času poseděli, nebo třeba uspořádali rodinnou oslavu. Vždyť naše příjemná terasa s volnými pravidly otevírací doby a výhled do zeleně a k bazénu k tomu přímo vybízí!

Příjemnou sezonu Vám přeje

Vladislav Šavřda, manažer klubu

ANKETA

Co jste říkali triumfu Markéty Vondroušové na turnaji WTA Tour v Bielu?

Jan Kodeš: „Potěšil mě, ale zase tolik nepřekvapil. Když porazila v prvním kole Beckovou, viděl jsem ji ve finále. Markéta byla už v juniorských letech výjimečná a problém startu mezi ženami spočíval pouze v tom, že bodově začínala od nuly. Hrou má ale na to, aby byla do konce roku v Top 30.“

Miri Kolodziejová: „Neskutečné, klobouk dolů! Viděla jsem v televizi jen *highlights*, ale Markéta hrála bez respektu, skvěle. Moc jsem jí držela palce, vlastně jsem pak skoro brečela, měla jsem za ni ohromnou radost.“

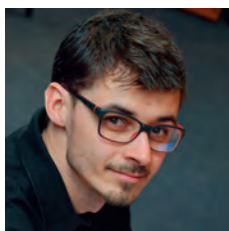
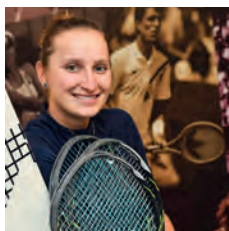
Jan Hernych: „Jsem z toho nadšenější. Je vidět, že její spolupráce s Jirkou (Hřebcem) a Zdenou (Kubíkem) funguje. Tohle její vítězství je velký příslib. A hlavně věřím, že Markéta zůstane Štvanici věrná.“

Pavel Janda: „Naprostě famózní, moc jí to přeju. Myslím, že se to dalo čekat. Když ne teď, tak v nejbližší době. Markéta má v hlavě neuvěřitelně dobře »rozdáno«, navíc neměla co ztratit a ty holky si to moc dobře uvědomovaly a neunesly to. Viděl jsem jen pár záběrů, ale musela hrát fantasticky.“

Lucie Hradecká: „Je to super úspěch! A že se jí to povedlo z kvalifikace, to je fantazie. Přeju jí, ať na to co nejlíp naváže.“

Jan Kurz: „Stačí holá věta? Neuvěřitelné. Aby někdo z kvalifikace, kdo navíc pro jistotu žádal o divokou kartu, protože ani tu kvalifikaci neměl jistou, vyhrál celý turnaj – to se asi mnohokrát nestalo.“

Jiří Fenc: „Vůbec mě nepřekvapilo, že v Bielu uspěla, protože když někdo za dva tři měsíce vyhraje třicet zápasů, musí hrát výborný tenis. Ale že vyhraje, to jsem nečekal. Že to zvládla fyzicky i v hlavě, to je fantastický úspěch.“

03/ Už brzy v novém!

08/ Darja je Češka. S háčkem

10/ Dominik Reček s cenou fair play

12/ V nákupech nevidím smysl

16/ Jan Šátral: Splněný sen v Melbourne

18/ Famózní Markétin comeback

19/ Laťka je vysoko, ví Denisa Hindová

20/ Dozrávání Ondřeje Štylera

24/ Interview s J. Pechou: Vyrůstají malí dospělí

28/ Jak rozhýbat lenochy

30/ Co nejbliž »bejzlajně«

32/ Nenaplněná role Jana Kurze

34/ Kulisy se změnil, nálada zůstala

36/ Zkusme klub pootevřít (Martin Šustr)

40/ Rozloučení s Renatou Vikartovou...

Až se interiéry nového fitka vyloupnou, bude to nepochybně paráda

Ohlédnutí za první etapou dostavby aneb Už brzy v novém!

Už se těšíte na první návštěvu nového fitness centra? Můžete. Zbývají poslední dva kroky, abyste do něj mohli s očekáváním vstoupit: definitivní doladění »kabátu«, tedy fasády, která bude směřem k Vltavě a do Karlína v decentní světle šedé, a především interiérů. Jakmile opustí jižní část dostavby poslední řemeslník, rozmístí se v novém fitku stroje a veškeré další pomůcky a – kondiční příprava na Štvanici dostane novou dimenzi. Začátky první etapy dostavby přitom nebyly bez komplikací: nejdřív opožděný začátek, potom lednové mrazy a pětitydenní skluz...

Na dostavbu na ochoze malého centrkurtu se zřejmě nejvíc těšili závodní hráči, i když přinese komfort všem členům. Omezení provozu bylo navíc ve srovnání s rekonstrukcí vestibulu minimální. A mezi námi: kdo by se netěšil, že vymění stísněné prostory dosavadní posilovny za mnohem velkorysejší a komfortnější fitko, nemluvě o výhledech na Vltavu a moderní Karlín. Ale pojďme popořádku.

Exteriéry »zdobilo« těsně před uzávěrkou Revue lešení, chystala se montáž fasády

„Začátek dostavby jsme plánovali na polovinu srpna, chtěli jsme ji odstartovat co nejdříve po Prague Open. Nicméně přesné zaměření ocelové konstrukce, její složitá výroba a některé další – u podobných staveb obvyklé – komplikace způsobily, že se začínalo později,“ popisuje manažer klubu Vladislav Šavřda. „Spolupráce s hlavním subdodavatelem, společností TH-System, jejímž spolumajitelem je otec naší úspěšné hráčky Denisy Hindové, však byla velmi vstřícná, a tak se zpoždění úspěšně dohánělo.“

Když se zdálo, že je vše na dobré cestě, přišly lednové mrazy, strašák stavařů. „Zděné konstrukce stály, mokré procesy jsou v mrazech tabu. A nedalo se ani vařit, leda vakuově. A to by přišlo na desetinásobek,“ přibližuje Milan Hinda.

Dotační pravidla Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) naštěstí umožňují, aby finanční prostředky určené jako spoluúčast investora, tedy klubu, byly využívány až do konce měsíce dubna roku následujícího.

Díky tomu stavba úspěšně pokračovala a těsně před uzávěrkou tohoto vydání I. ČLTk Revue se zdálo, že bude dokončena podle plánu, tedy v květnu. Což znamená, že už před začátkem léta budou moci všichni členové klubu začít užívat nové fitko, kde bude mimo běžného vybavení i dvacetimetrová běžecká dráha pro sprinty nebo odrazová stěna pro cvičení s medicinbalem.

Pro dokreslení výstavby dvě zásadní finanční sumy: na první etapu

Nové fitko: S dráhou a výhledy

Na nové fitko čekají mnozí – zejména závodní hráči a kondiční trenéři – jako na smilování. Těch stesků na stávající prostory, jakkoli před časem vylepšené, bylo nepočítaně. Logicky. Málo prostoru, málo světla, špatné větrání... To všechno se nyní změní. Nové fitko bude štvanickou chloubou a předzvěstí dalších změn v zázemí areálu.

„To nejpodstatnější, co jsme měli s panem architektem Lacinou a kolegou Tomášem Bendou na mysli, když jsme nové fitko »vymýšleli«, byl prostor pro tenisové speciálky – starty a odrazy,“ říká kondiční trenér klubu Pavel Janda. A tak téměř po celé délce zhruba pětadvacetimetrového fitka povede dráha pro trénink startů a krátké sprinty. Chybět nebude horizontální žebřík zavěšený pod stropem, na který lze přikotvit TRX, hrazdy a další vybavení pro cvičení s vlastním tělem. „Chceme mít i odrazovou stěnu pro medicinbaly, což byl ovšem pro stavaře oříšek, protože stěna de facto plave, drží ji jen ocelová konstrukce. Speciální zesílení jedné ze stěn

by ale problém mělo vyřešit,“ popisuje Janda.

V jedné části fitka (v té východní, směrem k Negrelliho viaduktu) bude aerobní zóna s běhacími stroji a rotopedy, uprostřed se soustředí stroje a v západní části vznikne multifunkční zóna s dalšími stroji a prostor pro odrazy, házení medicinbalem atd. Součástí bude i malá místnost pro uskladnění nákladnějšího náčiní. „Trošku problematické, alespoň z pohledu nás trenérů, je velkorysé prosklení fitka. Přináší to některá omezení při vybavování, protože stěny nelze využít. Na druhou stranu to má pozitiva: spoustu světla a krásné výhledy.“

K vybavení využije klub stávající stroje a náčiní a dokoupí nové. To ale až po dokončení prostor, kdy bude zřejmé, co a kam bude ideální umístit a co vše se »vejde«. „Rádi bychom měli i vzpěračský prostor a lavici na benchpress i některé další speciality, ale musíme počkat, co všechno do nových prostor komfortně dostaneme,“ uzavírá Pavel Janda.

Na staveništi; zleva Vladislav Šavřda, architekt Vladimír Lacina a stavitel Milan Hinda

dostavby přispělo MŠMT dotací z programu pro reprezentaci ve výši 11,4 milionu korun, klub se bude podílet částkou zhruba 3,5 milionu.

Co je podstatné: výstavba fitness centra na jižní straně je jen začátkem komplexní dostavby; ta by měla pokračovat druhou etapou na západní straně, tedy směrem do areálu (chcete-li k bazénu), a poté třetí etapou k Negrelliho viaduktu. Tam získá klub ubytovací kapacitu pro mimopražské hráče, zatímco na západní straně,

Časné jaro aneb když ještě chyběla okna

nad stávajícími šatnami, vznikne nové wellness a další zázemí. Je třeba zmínit, že v návaznosti na tuto 2. etapu dostavby vznikne v přízemí, kde je momentálně kancelář manažera, nová klubová místnost, ze které bude pohodlný přístup do restaurace, vstupního prostoru i šaten.

„Věřím, že se nám podaří v co nejkratší době dotáhnout do posledních detailů první etapu výstavby a vybavit fitness ke spokojenosti všech závodních hráčů a vůbec všech členů klubu, a na konci léta zahájit druhou etapu. Alespoň je to naše

představa a věřím, že reálná,“ říká Vladislav Šavřda.

Stavět na etapy je vždycky složitější a také – dražší. Nicméně není na výběr, dostavba je otázkou zhruba čtyřiceti milionů korun, což je příliš velký balík, a tak je třeba ji rozdělit. „Na tomhle projektu je ale nejsložitější to, že jde o nepravidelný půdorys. To je pokaždé oříšek, protože zhotovitel potřebuje všechno znát na milimetr. Není zkrátka snadné veškeré věci – zvláště v případě konstrukcí používaných na šťvanici – přizpůsobit, aby všechno pasovalo.“

Zkušený stavař Milan Hinda se při jeho slovech usmívá: „Každá stavba je specifická, s jinými lidmi i investorem. Ale rekonstrukce je obecně náročnější. Na změny, koordinaci, přesnost. Ocelová konstrukce je zkrátka vyrobená a nedá se předělat. Není kam uhnout, upravovat můžeme maximálně zdívo.“

Vladimír Lacina má zatím z výstavby velmi dobrý pocit. Když procházíme na začátku března nedokončenou stavbou, prohodí: „Teď je to nejhorší fáze. Je to syrové, trochu binec, mokro, balíky všeho možného... Ale už brzy se to vyloupne.“

Dva snímky ze zahájení prací na ochoze malého centru. Přes Vltavu do Karlína už dnes z místa focení na druhém snímku neuvídníte.

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

Foto: ČTK/Luděk Peřina

Dva »kanáři« zpívají na Štvanici

Dvě hráčky I. ČLTK si z vyhlášení ankety **ZLATÝ KANÁR** v Přerově odvážely pěkné trofeje. Dívčím talentem roku 2016 se stala Denisa Hindová, Lucie Hradecká zase patřila do úspěšného fedcupového týmu, který loni završil vítězný hattrick. Krom toho získala ocenění prezidenta ČTS Iva Kaderky za bronz v mixu z olympiády v Riu (se Štěpánkem). „Bylo to příjemné zakončení roku, díky kterému jsem mohla vyměnit tepláky za šaty a vzpomenout si na některé výsledky,“ svěřila se Lucie. „Byla jsem loni už u pátého vyhraného Fed Cupu, z toho mám radost. Ale největší emocionální prožitek přišel na olympiádě; nejdřív velké zklamání z debla, ve kterém Andreu (Hlaváčkovou) odstřelila Hingisová, čímž skončil náš sen o medaili. A potom naopak radost, že to vyšlo v mixu.“ A Lucčiny cíle pro letošní rok? „Nejvíc bych si přála pěkný deblový výsledek na grandslamu, třeba finále. A v singlu bych ještě chtěla vyhrát jakýkoli titul.“

Vyhlášení Zlatého kanára a trio fedcupových reprezentantek: zleva Barbora Strýcová, Lucie Šafářová a Lucie Hradecká

Darja je Češka. S háčkem

Český tenis má díky ní zastoupení v Top 10 žebříčku ETA děvčat do 14 let. **DARJA VIĎMANOVA (14)**, domácí jednička mezi staršími začkami a 6. v Evropě, má totiž od podzimu i české občanství, a tak může hrát domácí mistrovství a reprezentovat nejen klub, ale také Česko. I v soutěžích družstev. Premiéru měla při Winter Cupu, kde svým žebříčkem mj. pomohla k nasazení týmu ČR v kvalifikaci. „Necítím žádnou změnu, jen tu vlaječku u svého jména,“ usmívá se Darja, která žije v Praze od čtyř let. I pro klub je to příjemná novinka; v družstvu, ve kterém bude Viďmanova (ano, s háčkem, protože v originále se za D píše měkký znak), může být napříště jako posila cizinec, za kterého byla dosud považována ona. „Podstatné bylo, že jsme jako rodina dostali trvalý pobyt. Občanství pro Darju pak bylo otázkou dvou měsíců. A ruský svaz potom odsouhlasil žádost českého, aby mohla reprezentovat,“ přibližuje Darjina maminka Maria.

Darja Viďmanova už může reprezentovat nejen I. ČLTK, ale i Česko

Vzpomínka na Milana Nečase

Pamětníci vědí: **MILAN NEČAS (+81)** patřil v poválečné éře na Štvanici a do ligového týmu spolu s Javorským a Pavlem Kordou. S ním vytvořil obávaný deblový pár; vyhráli nejen Pardubickou juniorku, ale i domácí mistrovství dospělých. Na prahu letošního roku, 6. ledna, Milana Nečase zradilo srdce. Byl Pražák a do I. ČLTK přišel ze Záběhlíc. Na Štvanici strávil několik let, než přestoupil do NHKG Ostrava. Na přelomu 60. a 70. let pak odešel do Hamburku, kde hrál za TC Klipper, později tamtéž trénoval. A v Německu už zůstal. „Milan měl výborný první servis a forhend; byl vysoký a na jeho tenis se pěkně koukalo. Od juniorských let jsme spolu sehráli spoustu krásných deblů. Byl to prima kluk. Po jeho emigraci už jsme bohužel v kontaktu moc nebyli, potkali jsme se snad jen dvakrát. Je mi líto, že zemřel,“ vzpomíná na parťáka ze čtyřhry Pavel Korda.

Milan Nečas (zcela vlevo) s Pavlem Kordou před exhibičním zápasem proti Australanům Emersonovi a Fraserovi na Štvanici v roce 1959

ADVANTAGE CARS
PRAGUE OPEN 2017
by ZENOVA

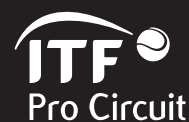

PŘIJĎTE POVZBUDIT HRÁČE I. ČLTK PRAHA

Tradiční mezinárodní dvojturnaj mužů a žen
ATP Challenger / 50 000 USD +H, ITF Woman / 80 000 USD

Termín: 24.–30. července 2017, Praha – Štvanice

Vstup zdarma

Dominik Reček s cenou fair play

Stalo se to v polovině října na halovém turnaji Futures v Jablonci. Ve finále kvalifikace už šlo o dolary, ale **DOMINIK REČEK (22)** asi pětikrát opravil výrok rozhodčího ve prospěch soupeře – Patrika Rikla. Naposledy v tie-breaku třetího setu, který prohrál 5:7. Riklovo podání, při němž sudí ohlásil aut, označil za eso. „Empajrový mě později požádal o kontakty a za čas mi přišla pozvánka na předávání cen fair play. Bylo to docela překvápko,“ vypráví Dominik, hráč I. ČLTK a student managementu sportu na Karlově Univerzitě. Na začátku dubna tak při předávání ocenění Českého klubu fair play obdržel za takový počín diplom. „Pokud míč vidím, přijde mi normální rozhodčího opravit,“ řekl při přebírání ceny mladík, který zkouší štěstí v kvalifikačních turnajích Futures. „Uvidíme, jak dlouho ještě vydržím. Bohužel nemám individuální plán, a tak nemůžu vyjet třeba na tři turnaje v kuse, na některých předmětech by mi chyběla docházka...“

Slavnostní chvíle: Dominik Reček přebírá diplom za počín fair play. Zleva profesor Jan Pírk, vpravo moderátor Petr Svěcený.

Foto: ČOV/Markéta Navrátilová

»Kanáří naděje« jsou ze Štvanice

Mladí tenisté I. ČLTK Praha hráli prim na slavnostním večeru Pražského tenisového svazu v historické budově radnice Prahy 4. Trofeje, které jim 22. března předával mj. prezident ČTS Ivo Kaderka, si jich odneslo hned několik. Největší aplaus zaslouží za ocenění **»KANÁŘÍ NADĚJE«**, tedy získání hlavních trofejí, Denisa Hindová, aktuálně 46. hráčka žebříčku ITF a 4. nejlepší v ročníku 2002, a Vítek Horák za umístění v Top 10 na žebříčku Tennis Europe do 14 let. Oba získali od pražského svazu finanční dar a voucher od společnosti Amer Sports, distributora značky Wilson v Česku. Oceněno bylo i družstvo mladšího žactva I. ČLTK Praha, vítěz dlouhodobé pražské soutěže, a členky vítězného týmu Prahy pro Junior Fed Cup Katrin Pávková a Nikola Bartůňková. Jan Hernych byl pro změnu odměněn za úspěšnou kariéru, kterou v loňské sezoně oficiálně ukončil.

Denisa Hindová a Vítek Horák získali ocenění »Kanáří naděje«. Zcela vlevo prezident ČTS Ivo Kaderka.

Dva roky bez vlaků (a chvíli bez parkování)

Negrelliho viadukt je jedinečnou technickou a kulturní památkou; po Karlově mostě jde o druhý nejstarší provozovaný most v Praze. Až do roku 1910 byl nejdelším mostem Evropy a je zapsán ve Státním seznamu nemovitých kulturních památek. Ke Štvanici a tenisu patří víc než cokoliv jiného. Letos se dočká zásadní **REKONSTRUKCE**, která na 26 měsíců zruší provoz vlaků a dočasně omezí i komfort příjezdu a parkování u klubu. Výluka kolejového provozu začne kvůli odstraňování kolejového svršku 4. července; tyto práce na mostě v létě na určitý čas omezí parking pod oblouky. Až dojde na jejich rekonstrukci, přinese to v blízkosti viaduktu další omezení – v tuto chvíli však nelze říct termín ani rozsah. Práce by však měly být postupné, a tak by vždy část mostu (a tedy možnost parkování pod oblouky) měla zůstat »otevřena«. Rekonstrukci Negrelliho viaduktu provádí sdružení společností Hochtief, Strabag Rail a Avers.

Rekonstrukce letos v létě na čas omezí parkování pod viaduktem

Hlídám váhu,
šetřím peníze

Allianz

Allianz ŽIVOT

Vladislav Šavřda: Skloubit profesionální přístup k tenisu a náročné studium nelze

V nákupech nevidím smysl

Nejen z titulu funkce generálního manažera klubu, ale i díky minulosti úspěšného kouče a daviscupového kapitána je **VLADISLAV ŠAVŘDA (65)** tím nejpovolanějším, kdo by měl hodnotit sportovní úspěchy I. ČLTK. Řeč byla především o extralize, ale nakonec sklouzla i jinam.

V extralize končí I. ČLTK v posledních letech pravidelně v Top 4, hrál i o titul – asi jste spokojen?

„Jsem. A rádi bychom tato umístění obhajovali i v příštích letech. Je zřejmé, že se na tom budou výrazněji podílet ženy. Máme mnoho nadějných mladých hráček: Vondroušovou, Martincovou, Malečkovou, Kolodziejovou, Markovou a další juniorky. Mezi muži je situace složitější; za Hernychem, který ukončil kariéru, nevidím zatím – s výjimkou Šátrala – nikoho, kdo by to v dohledné době mohl dotáhnout do první stovky. Nicméně věřím, že se i mezi muži brzy objeví někdo s potenciálem. Mezi juniory a žáky talenty máme.“

Na rozdíl od drtivé většiny ostatních účastníků extraligy hrajete výhradně s vlastními hráči, i to leccos naznačuje.

„Poslední výjimkou, kdy jsme angažovali posily, byl ročník 2011. Tehdy za nás hráli Rakušan Melzer a Němec Petzschnr a stáli jsme krůček od titulu. Soutěž ale nabízela mnohem atraktivnější *prize-money* – vítěz bral jeden a půl milionu, finalista 800 tisíc korun. Prémie významně eliminovaly náklady. Letos jsme ale za 3.–4. místo získali jen sto tisíc, což nepokryje ani cestovné a pobytové náklady.“

Takže?

„Do chvíle, než se případně objeví partner klubu, kterému by na výsledku extraligy opravdu záleželo, půjdeme s největší pravděpodobností cestou posledních let. Nevidím v nakupování posil žádný smysl.“

Nemáte pocit, že ve stávající podobě je extraliga trochu zbytečná soutěž?

„Je na okraji zájmu fanoušků i médií. U hráčů je tomu trochu jinak, ti ji díky předvánočnímu termínu berou jako dobrou přípravu na start nové sezony. To je podle mého jediné pozitivum.“

A kdybyste měl tu moc a mohl některé věci změnit?

„Líbil by se mi turnajový formát, i když v termínu a systému problém není. Hrajeme ve dvou skupinách, ale tak, aby se pořadatelé točili a nehráli se neustále jen v Prostějově, nota bene se zdůvodněním, že jeho hráčům se nechce hrát nikde jinde. To je přece absurdní a v zásadě naprosto nefér. A dlouhodobě tvrdím, že aby extraliga něco přinášela českému tenisu, měla by se do pravidel dostat povinnost mít v týmu alespoň jednoho junióra a juniorku do 18 let.“

Vraťme se ještě na začátek – na Štvanici je spousta talentovaných

Tereza Martincová se stále zlepšuje a ukázala to i v extralize

Jan Hernych byl roky tahounem týmu...

...stejně jako Lucie Hradecká

24SAFE

BEZPEČNOSTNÍ SCHRÁNKY

POŘÍDTE SI LEPŠÍ SCHRÁNKU

POJIŠTĚNÍ

BEZPEČNOST

ANONYMITA

NONSTOP

POJIŠŤUJE

Allianz

Při uvedení akčního kódu "ČLTK" sleva z ceny pronájmu 50 %

+420 222 866 866

www.24safe.cz

Extraligový tým I. ČLTK, který se v posledním ročníku umístil na děleném 3.–4. místě

hráček, ale perspektivní junioři jsou spíš výjimkami. Čím to je?

„Odpověď na tuhle otázku asi hledají i jinde, protože ženský tenis u nás obecně prožívá skvělé časy, ale mezi juniory žádný výrazný talent nevidím. Zůstanu-li na Štvanici, není to tak, že by se nikdo neukazoval, ale... Zatímco děvčata přistupují k nastartování profesionální dráhy s absolutním cílem a odhodláním

toho dosáhnout, řekněme i na úkor studia, juniory často limituje právě škola.“

Proč?

„Prestížní studium je zkrátka pro jejich rodiče víc. Nelze jim to vyčítat, ale položme si otázku, jestli tento způsob tréninku a potažmo hráčského vývoje má šanci na úspěch. Kdybych měl být konkrétní:

například Ondřej Štyler nebo Tadeáš Paroulek mají veškeré předpoklady, náročným studiem na středních školách jsou ale v přípravě limitováni. Skloubit s úspěchem profesionální přístup k tenisu a svědomitě studovat, to v dnešní ohromně konkurenční době, kdy na každé místo v první světové stovce čeká dvacet adeptů, bohužel nelze.“

O finále rozhodly spartanky

Jasně vítězství nad Pardubicemi (6:0) a prohra se Spartou (2:5) na jejich kurtech rozhodly o tom, že tým I. ČLTK skončil v prosincové extralize 2016 na děleném 3.–4. místě spolu s Přerovem; ve finále udolal Prostějov Spartu 5:3.

Pražská skupina se hrála ve Stromovce a zápas s Pardubicemi byl pro I. ČLTK příjemnou rozcívkou. Ostrý test podstoupil jen Šátral, jemuž na protest skrečoval Bělorus Ignatik za stavu 6:7(4), 6:2 a 6:6. První zápas po půlroční pauze si zahrála Vondroušová – Zálabské povolila jediný game. Bodovala i Hradecká po jasné výhře nad Novotnou.

„Bylo příjemné zahrát si po delší době ostrý zápas. Zatím ale nemám tolik natrénováno, protože sezona skončila pozdě,“ komentovala první duel Lucie, účastnice listopadového Masters v deblu.

Štvanický šéftrenér Tomáš Zíb považoval I. ČLTK za mírného favorita i proti Spartě, kde šlo o postup do finále, ale – nevyšlo to. Hlavně proto, že Papík zaskočil Hernycha a děvčata nezískala proti dvojici Kristýna Plíšková – Siniaková ani bod, i když hrála vyrovnané zápasy a Martincová dostala Siniakovou do tří setů. I. ČLTK nicméně potvrdil, že patří do špičky, byť hrál tradičně jako jediný výhradně s vlastními hráči.

Letos se bude hrát nejvyšší soutěž podle maličko jiných not. Pokud prvotní kluby neprojeví zájem o postup, dojde k uzavření extraligy a změně formátu. Osm týmů by se střetlo ve dvou čtyřčlenných skupinách a vítězové by postupovali do finále (v Prostějově). Ve hře je i varianta, že kluby splňující podmínky extraligy budou moci odehrát aspoň jeden zápas na domácích kurtech.

„Mně osobně se to líbí. Základní skupina se třemi zápasy má větší vypovídací hodnotu. A pokud klub splňuje podmínky, je správné, že se aspoň jednou představí doma,“ říká k tomu manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda. Jasno o nové podobě soutěže by mělo být v květnu.

Výsledky extraligy 2016 – skupina B:
I. ČLTK – LTC Pardubice 6:0

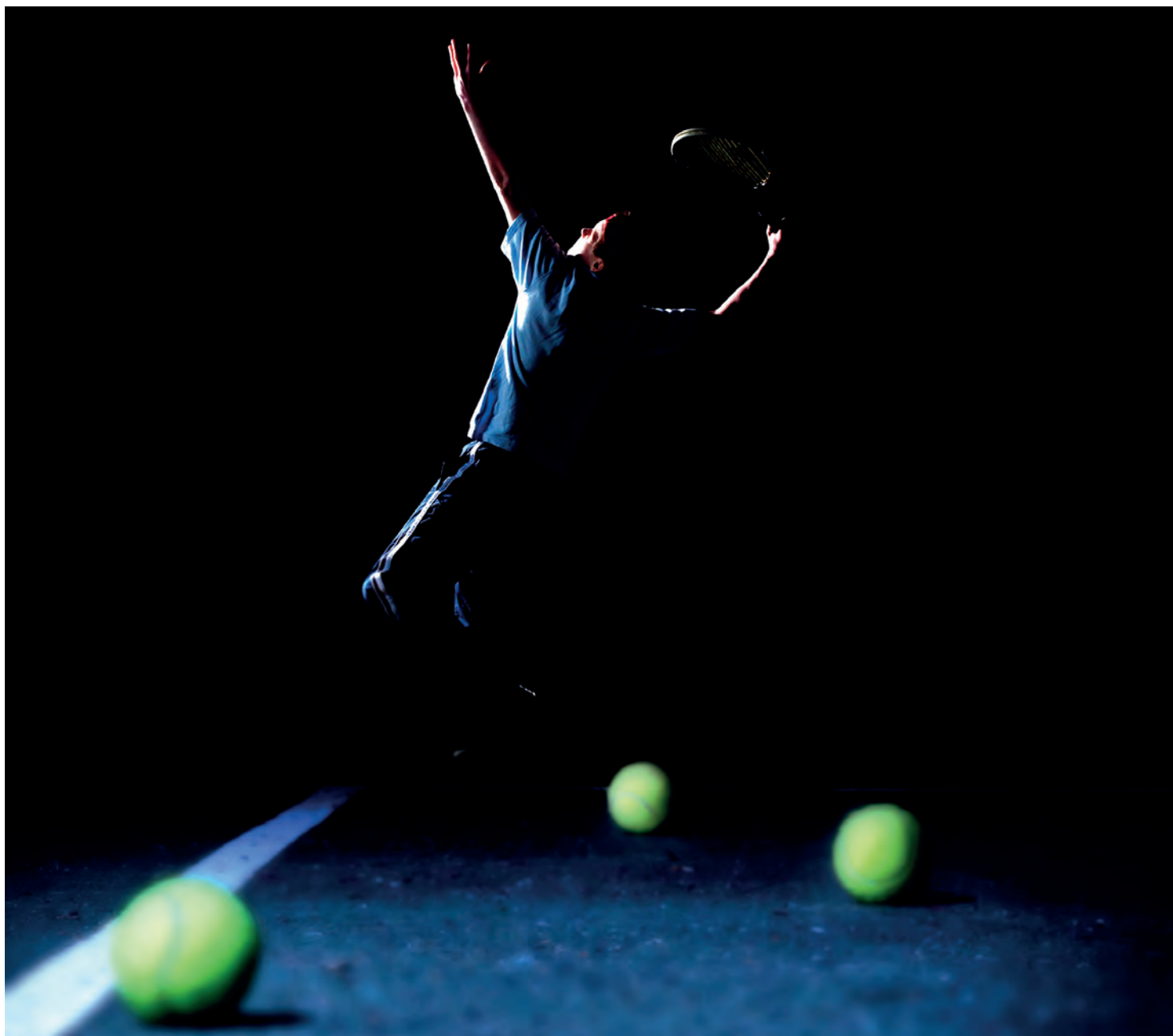
(Mertl – Mertens 6:1, 6:1,
Sikora – Marcan 6:0, 6:4,
Hernych – Mektič 6:0, 6:4,
Šátral – Ignatik 6:7(4), 6:2, 6:6 skr.,
Hradecká – Novotná 6:0, 6:3,
Vondroušová – Zálabská 6:1, 6:0).

TK Sparta – I. ČLTK 5:2

(Michalička – Mertl 6:2, 0:6, 4:6,
Konečný – Šátral 3:6, 1:6,
Kubot – Sikora 6:2, 2:6, 6:1,
Papík – Hernych 7:5, 6:3, Kristýna
Plíšková – Hradecká 7:6(6), 6:4,
Siniaková – Martincová 6:1, 6:7(3),
6:2, Plíšková, Siniaková – Krajiceková,
Hradecká 6:3, 6:4).

Zdoláme každou výzvu

Už deset let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od autobusů a nákladních automobilů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a vybraných úsecích silnic 1. třídy o celkové délce přes 1400 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 77,5 miliardy korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají budovat a udržovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

Jan Šátral: V Davis Cupu chybějí nejvíc body

Splněný sen v Melbourne

Loni prožil výbornou sezonu; na podzim byl 136. hráčem světa a snad jako odměna přišla před Vánoci pozvánka do daviscupového týmu.

A protože krom Berdycha, který se z utkání prvního kola v Melbourne omluvil, nakonec nehráli ani Rosol a zraněný Pavlásek, užil si **JAN ŠÁTRAL (26)** nečekanou nabídku jaksepatří: vzápětí po Australian Open si u protinožců stříhl všechny tři daviscupové dny.

A přestože z toho nakonec nekápl ani bod (a Češi odjížděli s prohrou 1:4), zkušenost to byla zajímavá a cenná.

„Na začátku jsem nečekal, že si zahraju, a už vůbec ne, že z toho budou tři zápasy,“ přiznává aktuální jednička I. ČLTK. Nečekané povolání do reprezentace sice Šátralovi nabouralo plánovaný turnajový program, ale: „Byla to příležitost, která se neodmítá, navíc jsem v Austrálii vlastně »jen« zůstal. A Davis Cup byl už od klukovských let můj sen,“ říká k šanci, která ho potkala.

V Navrátilově týmu byli ještě matador Radek Štěpánek, jako jednička Jiří Veselý a v roli benjamínka Zdeněk Kolář. Nakonec ale všechny zápasy v Kooyong Lawn Tennis Clubu, jednom z nejstarších australských klubů, odehrála dvojice Šátral, Veselý.

„Věděl jsem, že asi půjdu první den proti Kyrgiosovi, ale že budu hrát všechny tři dny, to mě vážně nenapadlo. Jenže jsem netušil, jak je na tom zdravotně Štěpec,“ popisuje Šátral a dodává: „Jeli jsme tam doufat, ale co si budeme povídat: při pohledu na sestavu byli Australané velkými favority.“

Páteční entrée proti Kyrgiosovi se mu v zásadě zamlouvalo: neměl co ztratit a mohl hrát uvolněně. Bod proti hráči Top 20 od něj nikdo nečekal. „Bojoval jsem, nechal jsem tam všechno, líp to asi nešlo.“

Jenomže Kyrgios hrál moc dobře a skvěle servíroval. Kdykoli se objevil náznak šance a měl jsem třeba brejkbol, dal skoro eso. Při důležitých míčích jsem si zkrátka nesáhl na míč...

Bohužel to bylo za stavu 0:1, protože Veselý předtím prohrál s žebříčkově slabším Thompsonem ve třech setech, což určilo ráz zápasu. „V tuhle chvíli bylo jasné, že asi doufáme marně. Být to 1:1 a mít do debla Štěpánka, měli jsme šanci a v neděli už se mohlo stát ledacos.“

V sobotním deblu mnozí čekali dvojici Veselý – Štěpánek, jenomže druhý jmenovaný měl trable se zády, a tak kapitán Navrátil znovu ukázal na hráče I. ČLTK. „Každý zápas byla nová zkušenost a jsem rád, že jsem si Davis Cup vyzkoušel. Kdybych se ještě někdy měl vrátit, už budu vědět, jaké to je.“

Po prohrané čtyřhře nepotkal Honzu úspěch ani v neděli, kdy prohrál s Thompsonem 6:7, 2:6. „Bylo to vyrovnané, měl jsem brejk nahoru, ale pak jsem ztratil servis a on zvládl tie-break líp. Ve druhém setu už byl lepší; skoro nekalil, všechno jsem si musel uhrávat. Ale pro mě výborný zápas. Šel jsem do toho s čistou hlavou a hrál naplno, byl to zkrátka singl v Davis Cupu.“

Při zmínce o tom, že populární soutěž zřejmě čekají revoluční změny, protože se pravděpodobně bude hrát jen v sobotu a v neděli, zápasy pouze na dva vítězné sety a závěr formou Final Four čtyř semifinalistů, zavrtí Šátral nesouhlasně hlavou. „Dva vítězné sety bych pochopil, ale dva dny je podle mého nesmysl a Final Four na neutrální půdě naprostá hloupost. Myslím, že Davis Cup má takovou tradici, že je třeba ji ctít. Já vidím největší potíž v tom, že už se za zápasy v Davis Cupu

nedávají body. I pro ty nejlepší to byla motivace. Jenomže Davis Cup řídí ITF, a ta se s ATP těžko na něčem domluví...“

Od Davis Cupu do žhavé reality: do konce března byla pro Honzu neradostná, na loňské výsledky nenavázal. „Hraju dobře, ale nevyhrávám. Doufám, že se chytím na antuce. Do Wimbledonu mi navíc nepadají žádné body, můžu hrát relativně v klidu. I když – jestli se chci na žebříčku posunout k hranici první stovky, což bych rád, tak něco uhrát musím...“

Jan Šátral v Melbourne
v utkání proti Kyrgiosovi

”

Dva vítězné sety bych pochopil, ale dva dny jsou podle mého nesmysl a Final Four na neutrální půdě naprostá hloupost.

Markéta Vondroušová
má na dohled grandslam

Famózní comeback

Možná už jste jí blahopřáli.

MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (17)

vyletěla za prvních 15 týdnů roku ze 420. na 117. příčku žebříčku WTA, ze 44 zápasů jich vyhrála 40 a hlavně – získala tři tituly. Tím posledním na podniku WTA Tour ve švýcarském Bielu, kde vyhrála z kvalifikace a cestou k vítězství udolala čtyři soupeřky z Top 100, pořádně rozčeřila vodu.

Její comeback po loňské půlroční pauze a trablech s loktem je přímo skvostný. Poté, co víc než pět měsíců nevzala raketu do ruky a po dvouměsíční přípravě odehrála jen prosincovou extraligu, se z prvních dvou lednových turnajů – ve Stuttgartu (15 tisíc dolarů) a v Grenoblu (25 tisíc) – vrátila s tituly. Na dalších třech akcích ITF v Austrálii byla dvakrát ve finále. A snad aby nebylo o její formě pochyb, dala o sobě vědět i po návratu do Evropy.

Na »šedesátce« ITF nedaleko Paříže došla z kvalifikace do semifinále. A pak vyrazila do Bielu. Nejprve žádala o volnou kartu do kvalifikace, protože nebylo jisté, že se »vejde«. Vešla. A pak vyhrála osm zápasů v řadě! Po loňské premiéře v hlavní soutěži WTA ve Stromovce, kde postoupila do 2. kola po výhře nad Dodinovou, si to na druhý pokus namířila až k titulu!

„Vzhledem k tomu, že jsem málem vypadla v prvním kole kvaldy, je to docela nečekaný výsledek,“ smála se chvíli po triumfu v Bielu, kde mj. vyřadila Kristýnu Plíškovou a Strýcovou. „Ale v hlavní soutěži už jsem hrála výborně, byl to skvělý týden,“

Na Štvanici roste z velkého talentu pomalu ale jistě výborná hráčka

zhodnotila, sedla do auta směr Praha a vzápětí balila na premiérový Fed Cup na Floridu (hrál se po uzávěrci).

„Nejsem z toho v šoku, i když přiznávám, že tohle jsem nečekal,“ glosoval triumf světenkyně Jiří Hřebec. „Už v Grenoblu jsem Markétě naprosto vážně říkal: Jsi stejně dobrá jako hráčky od desátého do padesátého místa na světě, jenom to ještě nevíš, protože jsi s nimi nehrála. Tvářila se překvapeně, ale teď už to asi ví,“ smál se. „Zkrátka je to v ní. Je lepší, než byla v jejím věku Kája (Plíšková). Hraje ohromně rychle a je neskutečná na nohou.“

A ještě něco: má na tenis hlavu. Právě díky tomu dotáhla turnaj ve Švýcarsku k triumfu. Potvzuje to i trenér Zdeněk Kubík, který ji doprovázel. „Dokázala proměňovat šance a zvládala klíčové chvíle, nebála se zahrát odvážně. Druhé sety byly vesměs vypjaté, ale ona to ustála a dohrála.“

Hřebec přidává ještě jeden postřeh – loňská pauza kvůli zranění prý Vondroušové v jednom směru pomohla. „Myslím, že si Markéta uvědomila, že by o tenis mohla i přijít a teď hraje s nadšením a je hodně pokorná. Což je v tenise to nejdůležitější. Z kvalifikace vyhrála turnaj jen pár lidí – ona je prostě výjimečná.“

Vondroušová přitom na začátku sezony netušila, co má po tak dlouhé pauze čekat. Sama sebe ale příjemně překvapila. „Mám radost, jak jsem se vrátila. V tréninku jsem sice hrála dobře, ale neměla jsem ponětí, co to udělá v zápase. Možná mi pomohlo, že jsem byla v klidu a nic velkého od sebe nečekala,“ říká dívka, pro kterou byly na začátku sezony daleko i kvalifikace grandslamů, ale teď má rázem na dosah hlavní soutěže Roland Garros. „Bylo by fajn, kdybych si mohla zahrát první grandslam už v Paříži,“ přeje si.

Laťka je vysoko, ví Denisa Hindová

Loni prožila *Miss Bekhend* ze Štvanice parádní sezonu.

A napsala za ní i povedenou tečku: v Asii a v Izraeli se díky semifinále a finále na turnajích kategorie ITF 2 prodrala poprvé v kariéře na grandslamovou juniorku. V Austrálii byla **DENISA HINDOVÁ (15)** v pavouku dvouhry nejmladší a vyhrála kolo.

Pěkný (grandslamový) začátek pro 3. dívku na světě v ročníku 2002 a celkově 46. juniorku žebříčku ITF.

Je tak trochu bílá vrána. Ač velmi úspěšná a s profesionální kariérou na dohled, studijní individuál si zařídila teprve letos – na poslední pololetí »devítky«. Ze školy přitom nosí jedničky, nejhůř dvojky. A zapsala se na střední ekonomickou školu na Vinohradech. Přesto – a přesto, že tím pádem trénuje až po vyučování, tedy takřka výhradně odpoledne – patří k největším nadějím českého tenisu.

„Já ale v Praze tolik času nepobudu, pořád jsem na turnajích,“ usmívá se Denisa. A potom dodá: „Když jsem doma, tak každý den odpoledne hraju, dvakrát třikrát týdně dělám (s Pavlem Jandou) kondici a podle možností chodím na rehabilitaci.“

I na začátku letošního roku byla rozježděná. A koncem ledna si přivezla krásný grandslamový zážitek. „V Austrálii to bylo nádherné. Fakt pěkný. Byla jsem tam poprvé a moc jsem netušila, co čekat. Nevěděla jsem, jak to na grandslamu chodí, byla jsem na všechno zvědavá. Taky na servis pro hráče. Ten byl naprosto skvělý. Zajímalo by mě, co všechno dělají pro Federera, když i junioři jsou tam jako v bavlnce,“ popsala Denisa a libovala si: „Vypletání raket bylo zdarma i pro nás, krásný a prostorný areál, když trénoval Federer, dostala jsem se díky hráčské kartě až těsně ke kurtu, kde se jinak tlačila strašná spousta lidí. A v zázemí jsem potkala i velké hráče, třeba Lendlu – toho ve fitku – nebo Muguruzaovou.“

Nervozní z atmosféry ani premiéry prý Denisa nebyla. Neměla velká očekávání, i když kolo nebo dvě uhrát chtěla. „Měla jsem štěstí na los, potkala jsem v prvním kole volnou kartu, navíc jsem hrála fakt dobře. Pak už to bylo těžké; Ruska Rybakinová byla nasazená, ale hlavně je o tři roky starší, vysoká, výborně servírovala. V prvním setu jsem byla nervozní a moc se nehýbala, druhý už byl lepší, ale prohrála jsem 7:5, i když jsem vedla 4:2 a servírovala. Ona už je zkušená, v šesté stovce žebříčku WTA. Potom v Austrálii zůstávala na pětadvacítce ITF.“

Melbourne bylo pro Denisu každopádně skvělou zkušeností a začátkem něčeho nového. Pokud se kvalifikuje na Roland Garros, už bude vědět... „Zkušenosti jsou asi největší rozdíl proti loňské sezoně. Bekhend hraju pořád stejně, ale každý další turnaj mě o kousek posouvá.“

I když je stále v kontaktu s Magdou Zemanovou, která ji provedla žakovskou kariérou, teď je jejím koučem Zdeněk Kubík. Pod jeho vedením se Denisa těší na další výzvy. „Chci hrát grandslamy, co nejlip. Laťka je ale pořádně vysoko, vždyť Markéta (Vondroušová) byla v mém věku v semifinále Roland Garros i Wimbledonu. Je to pro mě velká motivace. Ráda bych se letos dostala na žebříčku ITF do první dvacítky. Vlastně – v skrytu duše myslím i na Top 10.“

Tam úplně nahoře je ale těсно. Vládnu o dva i tři roky starší hráčky, které stojí na prahu profesionální kariéry. Ale i mezi vrstevnicemi jsou budoucí hvězdy; třeba Marta Kostjuková z Ukrajiny nebo Američanka Whitney Osuigwe. „Vztahy jsou zatím v pohodě. Zdravíme se, bavíme se, taky jsme spolu trénovaly,“ přibližuje Hindová. A dodává, že ty nejlepší hráčky už jsou sebevědomé skoroprofesionálky. „Některé už s sebou vozí nejen kouče, ale i kondičáka, i když je to mezi juniorkami pořád spíš výjimka. I z toho je ale jasné, že je to jen krok od velkého tenisu, i když ho hodně holek nakonec neudělá. Já doufám, že se mi to povede.“

Zatím nejlepší zážitek si letos Denisa přivezla od protinožců

Dozrávání Ondřeje Štylera

Vyrůstá z něj chlap a doufám, že i výborný hráč, říká Daniel Vaněk

„Je to chytrý kluk a má potenciál,“ říká o něm jeho kouč Daniel Vaněk a zkušený konzultant František Zlesák přidá: „Jestli vydrží pracovat, má šanci. S jeho zbraněmi se dá do stovky dostat snáz, než kdyby byl běžec-obranář.“ Řeč je o **ONDŘEJI ŠTYLEROVI**, urostlém sympťákově, jemuž rodiče na cestu ke kariéře přibalili ještě jeden batoh – studium. „Zatím to zvládám. Poslední dobou i tak, že si večer řeknu, že půjdu raději spát o hodinu dřív, abych byl na trénink fit, a jedničku nebo dvojku oželím,“ říká 194 centimetrů vysoký čahoun, který je v necelých sedmnácti na hranici Top 50 žebříčku ITF a vyhlíží grandslamy.

Na Štvanici patří už šest let, přišel jako mladší žák z TJ Radlice. Ale opravdová cesta za případnou kariérou začala zhruba před dvěma lety. Tehdy se stal jeho trenérem Vaněk a krátce poté požádal tatínek o spolupráci Zlesáka. Co je podstatné: ti dva, respektive všichni tři, si sedli.

„Jsem rád, že je mám oba a že dobře spolupracují. Každý mi může dát něco. A druhý pohled musí být pro každého hráče i trenéra užitečný. Zvlášť, když je to někdo jako pan Zlesák, který pracoval s tolika špičkovými juniory,“ říká Ondřej a potvrzuje slova svého kouče z úvodu článku.

Zlesák přišel původně pomoci s výběrem turnajů, ale záhy našel parketu spíš v taktice a rozborech

nebo pilování techniky. Praktické fungování týmu vypadá následovně: soustavná příprava (a cesty na turnaje) s Vaňkem, jednou za týden nebo za dva konzultace se Zlesákem. Nedávno na jejím základě upravili forhendové držení. „Byl to detail, ale právě v tom se skrývá ďábel,“ usmívá se Zlesák a Štyler dodává: „Větší detail. Snažili jsme se forhend zjednodušit, abych dělal méně chyb. Chvilu jsem si zvykal, ale už je to naprosto komfortní.“

Musí být, protože forhend je spolu se skvělým servisem jeho největší zbraní. Což do značné míry určuje styl, kterým by měl hrát. „Podobně jako Berdych, jen ještě o něco útočněji,“ řekne Vaněk a Štyler kývne. Dobře však ví, že musí pracovat nejen na zbraních. „Snažím se makat na všem. Teď pod vedením Pavla Jandy hlavně na kondici.“

Snad Ondřeje poňoukla i nepochybně záměrně tvrdá slova Zlesáka. „Řekl jsem mu, že teď musí dřít. Opravdu dřít. Jinak mě další spolupráce nezajímá.“ Důvod je zřejmý: příští měsíce rozhodnout, jaká bude Štylerova kariéra. Jestli si zahraje zbývajících tři letošních grandslamy, posune se na žebříčku výš a za rok, až nejstarší ročník vyrazí mezi dospělé, urve místo na výsluní, protože: „Kdo je poslední rok mezi juniory v Top 20, ten se s velkou pravděpodobností prosadí i mezi muži,“ ví Zlesák.

Štylerův tenis se za poslední týden výrazně zvedl. K podání a forhendů přidal lepší pohyb a hned je to vidět. „Teď musíme pracovat na returnu a konzistenci, aby v kritických chvílích věděl, co zahrát. Ondra je střelec;

musí za tím jít a nesmějí mu vadit chyby, nesmí se kvůli nim stáhnout. K tomu potřebuje dozrát, srovnat si to v hlavě. Myslím, že je na dobré cestě. Z posledních dvou turnajů v Asii, kde uhrál semifinále v singlu a vyhrál debla, se vrátil... Jinej. Změnil se k lepšímu, je vyzrálejší, vyrůstá z něj chlap,“ říká Vaněk. A ještě jedno chválí: „Donedávna se občas na kurtu vztekal, místy mu chyběla koncentrace. Teď odehraje beze slova dvouhodinový sparing. Poslední příprava byla z mého pohledu vůbec nejlepší; byl klidný, soustředěný, věděl, co chce hrát. To je cesta.“

Pokud Štylera nepřibrzdí studijní povinnosti (ač má na osmiletém gymnáziu individuální plán, neznamená to žádnou úlevu) nebo zdraví, může na Štvanici vyrůst další výborný hráč. Slovy Františka Zlesáka: „Vidím u něj všechny symptomy talentu. Letí mu to od rakety, má zbraně, je uvolněnej, úžasně vidí míč. Navíc má výšku, je chytrý, umí zápas zanalyzovat. Takových kluků moc není a i proto mě práce s ním baví.“

Štyler je na vlně. Tenis ho baví a jde do něj naplno. „Loni jsem byl ve druhé polovině sezony zraněný, pak jsem se pral s forhendem, nezvládl turnaje v Jižní Americe... V Asii se to zlomilo, ty dva týdny mi ohromně pomohly; herně, hrácky, psychicky. I když jsem na druhém turnaji vypadl v prvním kole, výborně jsem tam trénoval, hrál jsem i čtyři sety denně, měl jsem chuť makat. Cvičil jsem, dělal kondici. A drží mě to. Jsem na Štvanici od rána do večera. Musím jet naplno, protože to dělají všichni. Jsem ve fázi, kdy bych už měl být skoro profesionál.“

Letí mu to, má zbraně, je uvolněnej, úžasně vidí míč. Navíc má výšku, je chytrý a umí zápas zanalyzovat. Takových kluků moc není.

František Zlesák

Ondřej Štyler před tréninkem
na Slavoji s trenéry Danielem Vaňkem
(vlevo) a Františkem Zlesákem

Antonín Štěpánek

Johana Marková a Jesika Malečková

Nikola Bartůňková

Nejlepší výsledky hráčů I. ČLTK Praha od podzimu 2016

Muži a ženy

Jan Mertl – vítěz dvouhry ITF Futures v Opavě (USD 10 000)

Jan Hernych – finalista dvouhry a vítěz čtyřhry M ČR mužů

Jan Šátral – člen daviscupového týmu

Lucie Hradecká – vítězka čtyřhry na turnaji WTA v Moskvě (USD 758 000), členka vítězného fedcupového týmu, vítězka ankety Zlatý kanár (Nejlepší tým roku), členka týmu pro Hopman Cup, finalistka čtyřhry v Indian Wells (USD 6 993 000), v Taipei (USD 226 000) a v Charlestonu (USD 710 900, vše se Siniakovou)

Markéta Vondroušová – vítězka dvouhry na turnaji WTA v Bielu (USD 250 000), vítězka dvouhry a čtyřhry ITF ve Stuttgartu (USD 15 000), vítězka dvouhry v Grenoblu (USD 25 000), finalistka v Perthu a Clare (USD 25 000), semifinalistka v Croissy-Beaubourg (USD 60 000)

Jesika Malečková – finalistka dvouhry ITF v Torontu (USD 50 000), vítězka čtyřhry M ČR žen (s Markovou)

Miriam Kolodziejová – finalistka dvouhry ITF v Tel Avivu (USD 10 000) a Heraklionu (USD 15 000), vítězka čtyřhry ve Stuttgartu (USD 15 000)

Junioři a juniorky

Ondřej Štyler – semifinalista čtyřhry ITF 1 ve Vestci, finalista čtyřhry ITF 1 v Brazílii a Paraguaji, semifinalista dvouhry a vítěz čtyřhry ITF 1 v Thajsku

Antonín Štěpánek – semifinalista čtyřhry ITF 1 ve Vestci, vítěz dvouhry M ČR dorostenců v hale

Jonáš Forejtek – finalista dvouhry ITF 4 v Lucembursku

Denisa Hindová – finalistka dvouhry ITF 2 v Izraeli a semifinalistka ITF 2 v Incheonu, vítězka ankety Zlatý kanár (Talent roku) a Kanáří naděje (Praha), účastnice juniorky Australian Open

Johana Marková – vítězka čtyřhry M ČR žen (s Malečkovou), účastnice juniorky Australian Open

Radka Bužková – vítězka dvouhry a čtyřhry Přeboru Prahy žen, vítězka dvouhry a čtyřhry turnaje A žen v Milovicích, vítězka čtyřhry ITF 4 na Štvanici

Aneta Laboutková – vítězka dvouhry turnaje kat. A dorostenek v Rakovníku, vítězka čtyřhry ITF 4 na Štvanici, vítězka čtyřhry turnaje kat. A žen v Milovicích

Tereza Vajsejtllová – semifinalistka dvouhry ITF 4 na Štvanici, vítězka dvouhry Přeboru Prahy dorostenek, vítězka čtyřhry turnaje kat. A dorostenek v Rakovníku

Šárka Richterová – finalistka čtyřhry Eddie Herr U16 na Floridě

Žáci a žákyně

Vítek Horák – vítěz ankety Kanáří naděje (Praha)

Marek Pazdera – finalista čtyřhry M ČR mladších žáků, člen vítězného týmu na Winter Cupu U12

Michal Vintera – finalista čtyřhry turnaje kat. A v Prostějově

Darja Vid'manova – finalistka čtyřhry TE 1 v Moskvě

Agáta Černá – finalistka dvouhry a čtyřhry TE 2 v Milovicích a Bratislavě, vítězka dvouhry turnaje kat. A starších žákyň v Mostě

Katrin Pávková – vítězka čtyřhry turnaje A ve Vésce, vítězka čtyřhry M ČR mladších žákyň, členka stříbrného týmu na Winter Cupu U12

Nikola Bartůňková – finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry M ČR mladších žákyň, vítězka čtyřhry turnaje kat. A ve Vésce

Družstva

Družstvo extraligy I. ČLTK Praha – 3. místo (Jan Hernych, Jan Šátral, Jan Mertl, Adrian Sikora, Lukáš Vejvara, Lucie Hradecká, Tereza Martincová, Michaela Krajíček, Jesika Malečková, Markéta Vondroušová, trenéři Tomáš Zíb, Jiří Hřebec, Jaroslav Jandus, Jiří Fencel)

Družstvo Pražského tenisového svazu – vítězství na Junior Fed Cupu (Katrin Pávková a Nikola Bartůňková)

Kvalita prověřená časem

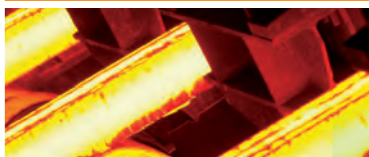
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Jan Pecha: Už nejde o specializaci, jsme u profesionalizace

Vyrůstají malí dospělí

Školička, prázdninové kempy, turnaje kategorie babytenis... Ten kolotoč nikdy nekončí, ale **JANA PECHU (32)** zatím baví. I o sobotách a nedělích. Co ho »baví« o něco méně, to jsou aktuální trendy v dětském tenise. „O předčasné specializaci se mluví i píše hodně, ale vývoj už je zase o krok dál – u předčasné profesionalizace,“ říká vedoucí trenér tenisové školy I. ČLTK Praha.

Při každém tréninku, ale hlavně na letních kempech a na turnajích je vidět, že práci s dětmi milujete.
„Baví mě. A mám radost, když vidím, že to baví ty děti. Že ožijí, když se jich zeptám na vědomostní otázky, že je dokážu před turnajem rozptýlit a spadne z nich stres. Koncentrace je důležitá, ale stres je potřeba zahnat. Tenis je přece zábava a v dětském věku to platí dvojnásob; tohle je na Štvanici naše motto. Některé trendy jdou ale úplně proti tomu a moc se mi nezamlouvají. A nechce se mi úplně se jim přizpůsobovat, i když se obávám, že to – aspoň částečně – bude nutné.“

Co máte na mysli?

„Profesionalizaci a individualizaci. Je to čím dál zřetelnější. Už nejde jen o předčasnou specializaci, ale o další stupeň.“

V čem všem se to projevuje?

A je to opravdu tak markantní?
„Když se ohlédnu za prvními turnaji před pár lety, byla to spíš odměna pro ty, kdo hráli pravidelně, šance zahrát si turnaj bez dlouhé cesty jinam, třeba na Moravu. Ale postupně to přešlo v touhu vyhrát Masters. Zábavu přebila snaha být nejlepší a už to překročilo určitou mez. Podřizuje se tomu celá příprava bez kritické vize budoucího vývoje toho hráče. Je to snaha mít šampiona hned, v dětském věku, bez jakéhokoli výhledu a perspektivy špičkového hráče v dospělém věku.“

Opravdu je to tak patrné?

„Pracuju s dětmi relativně krátce, necelých deset let, ale ten trend je zřejmý. Dřív šlo osmi- devítileté dítě na turnaj s jednou raketou a batůžkem, dneska má rakety tři. Mění se požadavky rodičů na přípravu; chtějí větší objem tenisového tréninku, stále častěji vyžadují pro děti sparing jako přípravu na turnaje (přitom i ty by měly být v tomhle věku součástí tréninku a tedy přípravou, ne vrcholem!), mají čím dál náročnější požadavky na (specializovanější) kondiční přípravu, regeneraci a fyzioterapii (díkybohu za to). A už v babytenisu, i když ještě nejde o body, to končí velkým taktizováním při výběru turnajů.“

Tam ale přece ještě nejde o body?

„Nejde, ale rodiče chtějí, aby se jejich děti měřily s těmi nejlepšími – na rozdíl od žákovských kategorií, kde už je naopak potkávat nechťejí, aby byla větší šance uhrát body. Z dětí se zkrátka příliš brzy stávají malí dospělí, z dětského tenisu se vytrácí radost ze hry. Už to není tolik zábava, ale spíš skoroprofesionální sport o body a výsledky s normálními hádkami, stresem a frustracemi, jaké vidáme v dospělém špičkovém tenisu.“

A co je ještě horší: spolu s tím se vytrácejí i poslední zbytky výchovy dětí a principů fair play.“

To je docela zdrcující kritika...

„Možná ano, ale měli bychom si říkat pravdu. Samozřejmě, některé věci jsou o jednotlivcích. Masters naší série v babytenisu hrála třeba jistá Ema Bláhová. Ta auty nepískala, ani je neviděla. Ale hrála, a s chutí. A pak tu hráli jiní, kteří hlásili aut už ve chvíli, kdy byl míč ještě ve vzduchu – s mírnou nadsázkou pochopitelně. Bohužel takové chování podporuje i nabízená podpora firem, které těm šikovným nabízejí rakety a další vybavení. Některé velké kluby uzavírají smlouvy už s dětmi v této věkové kategorii, respektive s jejich rodiči. To všechno jsou tlaky, které ovlivňují děti i rodiče. A právě proto pak mohou některé věci sklouznout k tomu, že děti šidí cíleně, nebo že mají odpověď na rozhodnutí trenéra v roli rozhodčího, že »dva nové není žádné pravidlo«.“

Co s tím?

„Těžko to řešit. Nechceme být při turnajích tak striktní a přísní. Důležitější je podle mého názoru naučit děti komunikovat, argumentovat a někdy najít kompromis. Nechceme je zkrátka zbytečně stresovat. Nejsnazší cesta by byla ta, aby se rodiče přestali točit na pravidlech a řekli si, že jde přece o výchovu, o hru, o soutěžení, ale v mezích fair play (čehož na druhou stranu soupeř někdy zneužívá). Bohužel do toho naopak často vstupují velmi necitlivě a děti pak už někdy neuznají ani autoritu dospělého, rozhodčího, ředitele turnaje...“

Z dětského tenisu se vytrácí radost ze hry, už je to skoroprofesionální sport s hádkami a stresem, jaké vidáme v dospělém špičkovém tenisu.

Jan Pecha ve své kanceláři na Štvanici

Taky se stupňují požadavky na zabezpečení turnajů, že?

„Přesně tak. Mnozí rodiče čekají čím dál profesionálnější turnaje, chtějí pomalu na každém kurtu rozhodčího. Což souvisí s tím, že sami se chovají takřka profesionálně, a tak očekávají totéž i při organizaci turnajů. Na jednu stranu tomu rozumím a je to logické, na druhou stranu má všechno své mantinely, což jsou v tomto případě možnosti pořádajícího klubu. Mít na každém dvorci od čtvrtfinále rozhodčího, to je v babytenisu zbytečný luxus.“

Co navrhuje?

„Nevidím východisko v osmi rozhodčích na turnaji babytenistů. Dětem je třeba sporné situace vysvětlovat, vychovávat je k tomu, aby je uměly řešit. Pokud bychom na rozhodčí přistoupili, logicky by měli být i v dalších kategoriích od žáků po juniory, kde podle pravidel stačí jeden *Stand by*. A jak si při takovém hýčkání povedou naši hráči na turnajích Tennis Europe, kde rozhodčí není a pískají si sami? Odpověď, že jsou ještě malí a dopady míčků nevidí, neberu. Na hádky a často i cílené šizení už jsou velké dost?“

Možná v přípravě chybí trocha pedagogického přístupu, ne?

„Ne trocha. V současnosti je tisíc možností, jak čerpat vědomosti, spousta pomůcek, nových metod. Nikdo se ale nezabývá problematikou pedagogiky a psychologie, která přitom pro budoucí vývoj dětí může hrát velkou roli, možná dokonce klíčovou.“

Pokračujte...

„Děti by měly mít tenis rády, samy chtějí, mít touhu se zlepšovat. Ale ony si nejsou schopné jít zahrát »na malé«, jít si prostě zahrát. A vidím to i u těch starších, které si nedokážou domluvit sparing, potřebují k tomu rodiče a trenéry. Tohle ještě pár let dozadu neexistovalo. Trunečka, Paulson, Truhlář, Vašíčková, Viďmanová – to byla skupinka kamarádů, kteří s tím neměli problém. A i když je tenis individuální sport, tohle je podle mého soudu důležité. Aby si děti hrály, šly si zapínkat, soutěžily, aby se na tenis těšily a nebylo to jen o jednom dítěti s trenérem, o tom, že se z tenisu stane už v jejich devíti letech práce, profesionální sport.“

Julinka Jiráková už má vzory i jasný cíl Zarputilá bojovnice (po mamince)

JULINKA JIRÁKOVÁ (9) nemůže hrát nic jiného než tenis. Kdyby jí učarovala třeba gymnastika, bylo by to divné. Maminka Sandra (Kleinová) patřila svého času do širší světové špičky, i tatínek Martin hrál výborně tenis – získal díky němu i stipendium na univerzitě v USA. A tak jde dcera v rodičovských stopách.

Na Štvanici trénuje s maminkou, pod jejímž vedením už dělá první krůčky s raketou i sestřička Sofinka. „Julča je bojovná a zarputilá, po tatínkovi zase pohybově šikovná. Tenis ji moc baví, ale to i fotbal; při něm už si stačila i zlomit ruku,“ usmívá se maminka a jedním dechem říká, že dceru nikam netlačí. Ani pokud jde o trénink. „Hrajeme šest hodin týdně, víc ne. Kdyby to někam směřovalo, musí být kam přidávat. A jsem ráda, že je pořád holčička; v tom smyslu, že má ráda hračky a hraje si.“

Julču baví krom tenisu a fotbalu i atletika, lyžování a snowboard. „A taky plavání v moři,“ přidává. Že ale nejvíc miluje tenis, to je poznat z každé věty. „Nejvíc mi asi jde forhend, baví mě i voleje a smeč. A taky se mi líbí, že i když někdy prohrávám, pořád se může stát cokoli, a tak bojuju. Třeba vyhraju dva gamy, víc a víc si věřím a můžu to otočit,“ vypráví zaujatě.

Naposledy vyhrála turnaj v babytenisu na Konstruktivě, předtím skončila na štvanickém Masters třetí. Už má i vzory: krom maminky, kterou viděla hrát na videu a o které samozřejmě ví, že byla 41. hráčkou světa, se jí líbí... „Strýcová, Šafářová a Karolína Plíšková. Hlavně ten její servis...“

Nedávno začala Julie trénovat s klasickými míči, to aby se postupně zařadila do přípravy i s rok staršími dětmi. „Na začátku jsem nestihala, ale už si na tvrdáky zvykám,“ usmívá se a na otázku, jestli by chtěla jednou hrát opravdu hodně dobře, má jasno: „Chtěla. Tenis mě hrozně moc baví.“

Rodiče ale dobře vědí, jak ošidné je plánovat kariéru. „V tomhle jsme střizliví, konkurence je ohromná. Proto nechceme šdit školu. Spíš to vidíme tak, že bychom byli rádi, kdyby Julince tenis pomohl ke stipendiu na dobré univerzitě,“ říká Sandra Kleinová.

Julie ve »skleníku« na Štvanici při čekání na trénink

Měla bych mít dobrý servis, ví Jana Svobodová Líbí se mi, že je to jen na mě

Už se jí prý zdálo, jak hrála US Open, vyhrála i první set, jenomže – pak se **JANA SVOBODOVÁ (8)** probudila. Ale protože byl ten sen příjemný, nechce se ho vzdát.

Na Štvanici trénuje už pět let; teď se jí věnují šéftrenér Tomáš Zíb a taky Jan Kurz. „Je pilná a tenis ji evidentně baví,“ říká druhý jmenovaný.

Jana má vzor v tatínkovi Karlovi; hrával za Spartu hokej, a dobře, ale nakonec utekl k tenisu. O víkendech s dcerou občas hraje, i když jinak nechává její přípravu na štvanických trenérech. Cesty na tréninky zase obstarává babička, také Jana, bývalá ligová basketbalistka Slavie VŠ. „A jinak o celou rodinu i našeho pejska pečuje mamka,“ usmívá se Janička.

Krom tenisu chodí do Sokola Vinohrady na gymnastiku, se školou – a každou sobotu s babičkou – na

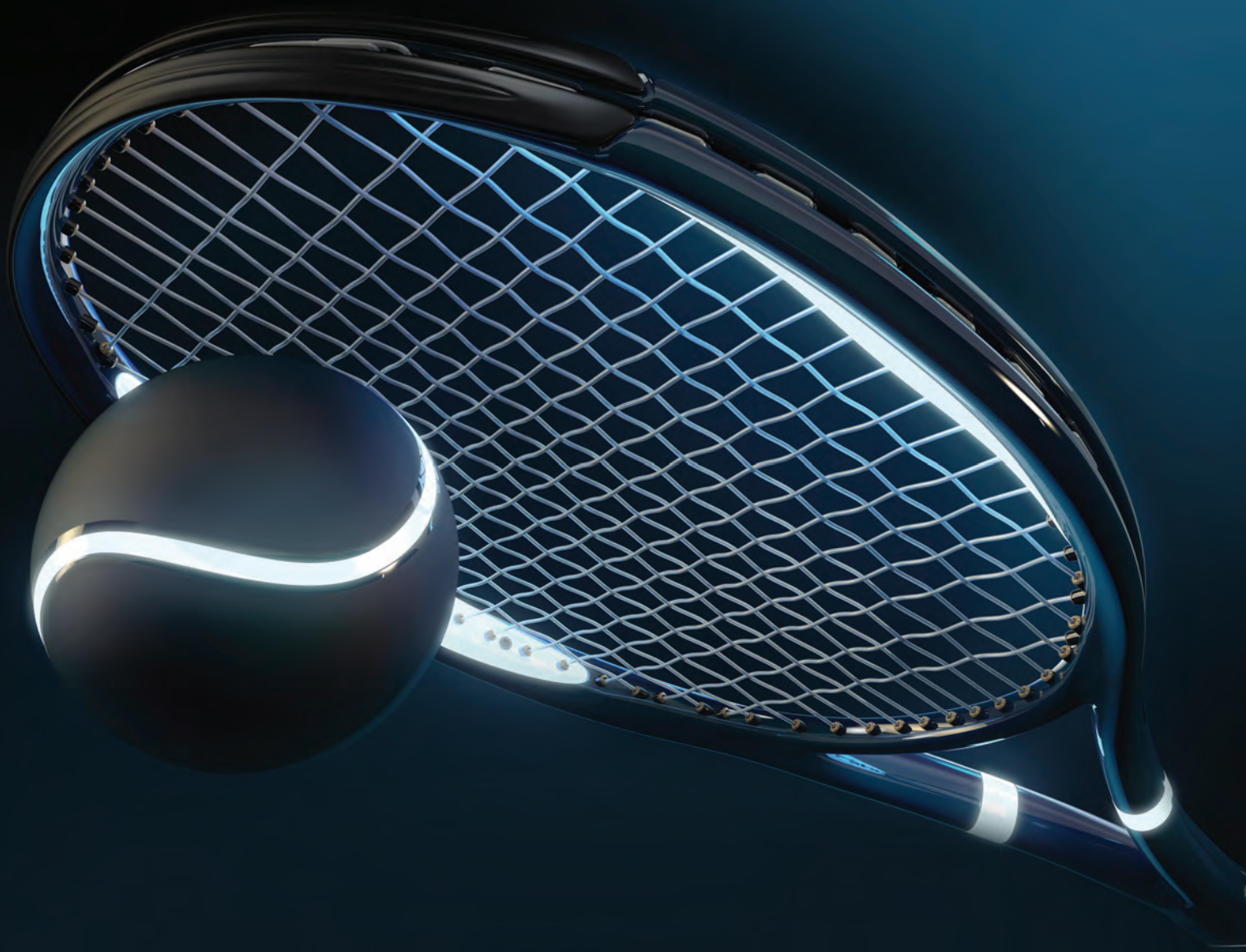
plavání. Nejvíc je pro ni ale tenis. „Líbí se mi, že je to individuální sport a všechno je jenom na mě,“ říká malá slečna. Jejím nejlepším úderem je prý forhend. „A taky bych měla mít dobrý servis, protože jsem vysoká,“ ví.

Líbí se jí tenis Karolíny Plíškové a vzpomíná si, jak jednou na Roland Garros zblízka okukovala trénink Šarapovové. Na zdi v pokojíčku má zase plakát českých tenistek – vítězek Fed Cupu 2015.

Na Štvanici trénuje čtyřikrát týdně, k tomu přidává jednou až třikrát týdně sparing. „Trénuju i s klukama. S Julinkou Jirákovou jsem dnes hrála po hrozně dlouhé době,“ přibližuje čtvrtáčka a jednička ze ZŠ Plamínkové v Praze 4 po jednom z tréninků na Slavoji. Letos už vyhrála tři turnaje kategorie babytenis v hale a netají další smělé cíle: „Chtěla bych v létě vyhrát turnaje na Štvanici a na Spartě.“

Jana při tréninku na Slavoji

tradice . síla . budoucnost

S plínkami ne aneb rodiče tlačí věk mrňousů ve školičce níž a níž

Jak rozhýbat lenochy

Někteří doslova tahají raketu za sebou, potřebují utírat nos, ale odhodlání jim nechybí. Ukazují ho na prvních hodinách školičky, která běží na Štvanici každý den. Ostatně to poznáte velmi snadno, a ani nemusíte zpoza tují lemujících hlavní cestu vykukovat na dvorce. Tu laskavý a jindy přísnější tón některé z trenérek (nebo naopak znělý hlas vedoucího trenéra TŠ Jana Pechy) vám napoví. Je tady jaro a s ním nový příval mrňousů...

Přicházejí už tříletí, i když je to možná trochu předčasné. Ideálně dva roky počkat. Na druhou stranu je to velmi individuální a – taky trend.

„Rodiče tlačí věk dolů. Například do Modřan nedávno přišla maminka s prckem, který měl ještě plínku, a po třičtvrtěhodině, když už měl tenisu dost, se omlouvala, že nespál, jinak by tu hodinu určitě vydržel,“ říká Andrea Vašíčková, která se spolu s Romanou Mudříkovou, Alenou Vaškovou a Janem Pechou o nejmenší děti v I. ČLTK stará.

Jarní kurzy se na Štvanici rozběhly v polovině dubna. Nabízejí, co hrdlo ráčí, k tomu zázemí a komfort velkého a tradičního klubu. Za velmi rozumné peníze je trénink ve skupince tří dětí s trenérem (180 Kč/lekce), jednou, dvakrát nebo i třikrát týdně. K tomu letní kempy, které drží děti u tenisu i o prázdninách, pokud se o to nechtějí (či nemohou) postarat rodiče.

„Na jaře se vždycky těšíme, že budeme venku. A na začátku léta pro změnu na kempy,“ říká Vašíčková. „Kempy vnášejí do tréninku jiný rytmus, přijdou nové děti. Vidíme větší pokroky, protože hrají víc, tráví na Štvanici skoro celý den. Navíc si ho pořádně užijí, protože je prostor i na hry a dovádění v bazénu. Klasická školička je monotónnější, snažíme se ji maximálně využít pro tenis.“

Právě kempy často rozhodují o tom, že tenis děti chytí. Je to pro ně větší zábava, možnost najít si kamarády. Taky poznají blíží trenérky i klub a jeho zázemí. „Když se jim kemp líbí, většinou chtějí přijít i na další. Z toho máme samozřejmě radost,“ říká Romana Mudříková.

Na otázku, jaké děti se v posledních letech hlásí na tenis, se na sebe trenérky usmějí a Vašíčková vezme neradostnou odpověď na sebe. „Upřímně – jsou spíš línější

a nemají moc disciplínu. Sbírat míče se jim nechce (*usmívá se*) a čím dál víc diskutují.“

„Máme samozřejmě snahu ty lenochy rozhýbat, ale někdy je to těžké,“ přidává Mudříková. „Na (atletickém) žebříku se některým skákat nechce, o rozcvičce taky nechtějí slyšet, přišli přece hrát tenis. Někdy chybí respekt k autoritám. A občas přijdou nemocní, protože maminka říká, že tenis je drahý, a tak museli jít... Tady někdy rodiče zapomínají, že to může být kontraproduktivní a že je lepší nechat děti doléčit.“

Tenis má pro děti jedno úskalí: je technicky náročný, a tak chvíli trvá, než si spolu mohou opravdu zahrát. Chce to hodiny pečlivého tréninku s trpělivými trenéry, drily, stovky a tisíce opakování. Druhou komplikací je (časově) náročnější školka či škola, což je dnes bohužel časté. Některé děti jdou rovnou na trénink a působí unaveně. Chybí jim jiskra, nechce se jim běhat, nebaví se, ztrácejí pozornost. „Je ohromný rozdíl vidět mrňouse, který dorazil rovnou ze školy, a jiného, který je natěšený a chce ze sebe tu energii dostat a užívá si to,“ přibližuje Vašíčková.

Obě trenérky se shodují, že děti potřebují především podporu od rodičů. Nejen proto, aby v nich pomohli probudit touhu sportovat, ale aby jim pomáhali rozvíjet dovednosti. Jak? „Jakkoli. Ať s nimi běhají, hází si míčkem nebo třeba v lese šiškami, dělají s nimi další sport. Anebo ať s nimi chodí pěšky do školky nebo do školy. Každá další aktivita rozvíjí dětské schopnosti a dovednosti a pomůže jim nejen v tenise, ale v jakémkoli jiném sportu i obecně,“ napovídá Vašíčková.

Třeba toho můžete v tomhle směru udělat pro syna/dceru víc i vy.

Romana Mudříková na jednom z kempů

Letní kempy si oblíbila i Sofia Slobodskaya

NOVÉ BYTY REZIDENCE OSADNÍ

Praha 7 - Holešovice

Bydlete v centru města

METRO
VLTAVSKÁ
900 m

TRAMVAJ
DĚLNICKÁ
200 m

ŠKOLA
40 m

ŠKOLKA
200 m

GARÁŽOVÁ
STÁNÍ
A BOXY

TERASY,
ZAHŘÁDKY

ELEKTRONICKÉ
ZABEZPEČENÍ
BYTŮ

ZELENÝ
DVŮR

Praha 10 - Uhříněves

NOVÉ BYTY VIVUS UHŘÍNĚVES

Bydlete blízko lesoparku

NÁDRAŽÍ
UHŘÍNĚVÉS
900 m

BUS
40 m

NOVÉ
NÁMĚSTÍ
300 m

ŠKOLA
600 m

ŠKOLKA
700 m

GARÁŽOVÁ
STÁNÍ

TERASY,
ZAHŘÁDKY

ZELENÝ
DVŮR

Co nejblíží »bejzlajně«

V moderním tenise je to absolutní nutnost

Myslím, že to většina hráčů ví, přesto je problém je přesvědčit, aby to zkusili. Aby vyšli ze svojí komfortní zóny a zaběhlé rutiny a hráli **CO NEJBÍŽ BEJZLAJNĚ**. V moderním tenise je to podle mého soudu naprostá nutnost, o které netřeba diskutovat.

To, co zmíním níže, jistě všichni vědí a podepíší. A sice, že kdo hraje víc v kurtu a nikoli dva a půl metru za základní čarou,

- zrychlí hru
- dostane soupeře pod tlak a přinutí ho k chybám
- méně se nadře, nebude hrát dlouhé výměny
- bude to mít blíž na kříž a tedy snáz zaútočí a rychleji se dostane k síti
- nebude muset vydat žádnou energii navíc

K využití všech výše popsaných výhod stačí maličkost: zlomit od žáků zakořeněné zakódování, že vyhrává ten, kdo míč vícekrát přehodí přes síť. Na světový tenis už tahle filozofie nestačí; tedy pokud není hráč v něčem naprosto výjimečný a nemá běžecké schopnosti Changa nebo servis Raonice.

Posunout se blíž do dvorce znamená pomoci si v razanci, rychlosti, znepříjemnit soupeři život. A slovy Jardy Janduse – sebrat mu pár kroků. Mnozí hráči bohužel neumějí jít do kurtu a zahrát aktivně, pokud jim soupeř takovou možnost přímo nenabídne, ať už kiksem nebo kratším míčem. A je to chyba!

Jakmile soupeř zahraje »normální« míč na kříž, je trestuhodné takovou šanci nevyužít a nezatláčit na něj. Dobrý hráč dokáže i »normální« míč atakovat a je schopen výměnu rychle ukončit; a rozhodně to nedokáže tím, že bude čekat na chybu soupeře.

Možná tohle klišé – hlavně neudělat chybu – vychází i z přístupu některých trenérů a z tradičních drillů. V tréninku se mnohdy hraje převážně z místa, krosy a lajny. Ale to nestačí. Je třeba být neustále v pohybu a schopen reagovat na každý kratší

balon. Když hráč minimálně chybuje, je to fajn, ale když si nedokáže vytvořit tlak – jak bude bodovat?! Tvrdím ještě jedno: udělat chybu ve chvíli, kdy tvořím, mě (mentálně) bolí méně, než když věřím, že soupeře upindím a nedokážu to. Jinými slovy: nečekej, až uděláš chybu, zkus něco vytvořit.

Podívejme se na světový tenis a na to, čím bodují Nišikori nebo Goffin, případně jak hraje »nový« Federer. Stojí co nejvíc v kurtu a hrají aktivně, brzy po odskoku. Berou soupeři čas a tlačí na něj. Kdyby stál Nišikori dva metry za základní lajnou, byl by to mizerný hráč beze zbraně, totéž Goffin. Právě styl hry, zrychlování a sbírání míčů brzy po odskoku z nich dělá skvělé tenisty.

Ještě jeden příklad. Honza Hernych nebyl nikdy bombardák, ale technika a postavení blízko zadní lajny mu umožnily hrát aktivně. A když bylo potřeba, nebál se jít k síti. Naopak Honza Mertl měl (a pořád má) skvělý servis, ale bohužel ho nedokázal naplno prodat. Nepřidal potřebnou agresivitu a tlak, nezúročil to. Je to škoda.

Co je důležité: aktivní přístup je třeba vštěpovat už žákům. Když to zafunguje, je to ohromné plus. Uvedu příklad: Dalibor Svrčina, loni domácí jednička mezi staršími žáky, se o to pokoušel už v žákovských kategoriích a díky tomu byl o krok vpředu. I když nemá žádnou velkou zbraň ani výjimečné fyzické dispozice, tím, že hraje aktivně a nebojí se na síť, dokáže porazit i starší kluky.

Snažím se tenhle styl hry vštěpovat nejen svým hráčům. A třeba u Terezy Martinové už vidím pokroky. Pro mladé je to cesta, kterou by měli vzít za svou, pro ty starší zase šance,

jak si prodloužit kariéru. V pětatřiceti už je třeba šetřit síly, nehrát dlouhé zápasy. Mladí nelze přetlačit. A i kdyby, tělo do druhého dne těžko zregeneruje.

Abyste tenhle styl zvládli, tomu nahrává půl sezony strávené v halách, na rychlejších kurtech; tam ho můžete trénovat a pokusit se ho zažít. K aktivní hře a častějšímu útoku pomůže i pravidelný trénink deblů.

Drobnost na závěr: hledání nové cesty chce samozřejmě trpělivost. Výsledek nebude vidět za tři dny, nový styl musíte vstřebat. Může to trvat i pár měsíců. Ale věřte, že vás trpělivost odmění.

Tomáš Zíb, šéftrenér I. ČLTK Praha

Tereza Martinová »nový« přístup akceptuje

Be Smart. Get Wings.

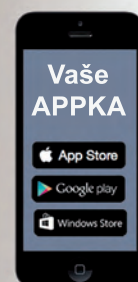
smartwings.com

smartwings

 friendlyway
informační terminály • kiosky

aplikace pro iOS, Android a Windows
dobíjecí stanice pro mobilní telefony
reklamní obrazovky - HW i SW
informační kiosky

 friendlyway

www.friendlyway.cz
info@friendlyway.cz
+420 241 740 104

Jan Kočí (vlevo) a Richard Kočí se turnajů účastní pravidelně...

...stejně jako Vladimír Horčíčka

Kdo, nebo co přiměje rekreační hráče k soutěžení?

Nenaplněná role

Dvě sezony byl **JAN KURZ** koordinátorem rekreačního tenisu na Štvanici. Ale už po prvních týdnech tušil, že změnit náhled a přístup amatérských hráčů k turnajům a soutěžení, neřkuli společným chvílím po zápasech, je velmi složitý úkol. „Dřív byl klub polorodinný organizmus. Členové znali závodní hráče, chodili se dívat na zápasy a fandit. Dnešní doba ale tyhle zvyklosti dost výrazně změnila,“ říká bývalý úspěšný kouč.

Co přesně od vás klub čekal?

„Že se pokusím přitáhnout členy k turnajům. Aby na Štvanici trávili víc času a prostřednictvím turnajů a klubových debů se víc poznali. Šlo o to, probudit klubový život, protože ten se týká mnohem víc nezávodních hráčů. Takhle představa se ale naplňuje velmi těžko.“

Proč? Protože doba je jinde?

„Tak nějak. Dřív byl pro spoustu lidí klubový život – a podobné to bylo s různými spolky zahrádkářů, chovatelů atd. – útekem před šedivou realitou, únikem z beznaděje a nesvobody. Tím, jak se členové scházeli, hráli a společně se bavili, přišlo logicky i soutěžení, hecování, hrály se žebříčky... Dnes je jiná doba; dají se vydělat peníze, a to hodně lidí odvádí od jiných aktivit, pokládají je za ztrátu času.“

Takže si zahrají a hned z klubu utíkají jinam.

„Bohužel. A myslím, že to zdaleka neplatí jen o Štvanici, ale obecně. Chtějí efektivně využít čas. Odehrát si svou hodinku, rychle pod sprchu a do kanceláře nebo domů. Někteří hrají kvůli kondici, jiní pro prestiž, aby se naučili tenis. Ale těch, co chtějí v klubu potkat přátele, zahrát si s nimi, soutěžit, je absolutní minimum.“

Někteří členové hrají navíc výhradně s trenérem, případně v uzavřené skupince deblistů, že je to tak?

„Holt jsou mezi námi lidé soutěživí a nesoutěživí, takže některé přitahují sety a zápasy, zatímco jiným to nic neříká. Chtějí si jen zahrát, udělat něco pro zdraví, možná je pro ně tenis i trochu módní záležitost. A ano, existuje několik stálých skupinek,

kteří chodí pravidelně na čtyřhru, ale turnajů se neúčastní a s dalšími členy se navzájem vlastně vůbec neznají.“

Rozumíte té »nesoutěživosti«?

„Nerozumím, i když se ji snažím pochopit. Nehrát sety nebo turnaj mi přijde podobné, jako by si parta kluků chodila zahrát fotbal, ale nikdy na dvě branky nebo aspoň bago. Nepřijde mi, že tenis je něco jako běh pro zdraví nebo lyžování, kde si chceme užít oblouky, anebo na běžkách krásy přírody. Pinkám proto, abych byl dobřej, lepší než ten druhý. I na golfu si hráči rádi u piva vyprávějí, jak pokazili nebo naopak skvěle zahráli tu nebo onu jamku.“

Je vidět, že vaše role byla složitá.

„To ano. (usmívá se) Zajímavé je, že turnaje nepřitáhly právě ani ty, kteří čtyřhru pravidelně hrají v nějaké stálé partě. Ale zahrát si prostě nepřišli.“

A co série turnajů Tecnifibre Non Profi Cup? Ta má přece tradici.

„To sice má, ale... Lidi se přihlásí, vytvoříme pavouky a – někteří odehrají za pět měsíců jeden zápas. Ano, jsou výjimky, třeba Láďa Horčíčka. Ale skoro se mi chce říct, že nikdo další.“

Má tahle snaha o oživení nějaké řešení?

„Těžko říct, ale například v Německu kvete klubový život až neskutečně. I v tom nejmenším vesnickém klubu mají několik týmů rekreačních hráčů v různých věkových kategoriích a nejméně dvakrát měsíčně pořádají různé akce. V Česku je to něco nemyslitelného.“

Čím to je? Jenom změnou režimu po sametové revoluci?

„Způsobila hodně kotrmelců. Některé vazby se zpřetrhaly, spousta lidí se vrhla na podnikání, přišlo časové zaneprázdnění a stres, nové příležitosti, možnosti i aktivity. Svě udělalo zpřístupnění svazků StB, z kamarádů už nejsou kamarádi... V Německu mají naopak společenské poměry roky usazené.“

Takže řešení neexistuje?

„Já ho neznám. Klubový život a větší soutěžení na turnajích se nařídít nedá. Ale pokud vím, vedení klubu chce obnovit tradici handicapových turnajů. To může být cesta, jak více propojit závodní a nezávodní hráče a jak k sobě členy vzájemně přiblížit.“

NOVINKY V TENIS SERVISU

Rozšiřujeme nabídku o sortiment Nike

Od května najdete nově v naší prodejně tenisový sortiment značky Nike, který budeme průběžně doplňovat. Nebude chybět obuv, textil a doplňky. Přijďte se k nám vybavit na letní sezónu.

Dětské ponožky Nike

Vyberte si u nás ze široké nabídky dětských ponožek Nike.

Nová kolekce raket T-Fight

V nabídce Tecnifibre najdete novou závodní řadu tenisových raket T-Fight v českých národních barvách. Zažádejte o testovací raketu a vyzkoušejte ji na kurtu.

Sleva pro Vás, členy klubu, je **10 %** z veškerých produktů a služeb nabízených v Tenis Servisu.*

*Kromě raket Pro Kennex Kinetic.

TĚŠÍME SE NA VÁS. TENIS SERVIS

Klubové Vánoce v Autoklubu ČR;
jako tradičně bylo plno

Vánoční party tentokrát v Autoklubu ČR

KULISY SE ZMĚNILY,

Změna je život, a tak se členové klubu po mnoha letech nesešli na Vánoční party 2016 v Letenském záměčku, ale v budově Autoklubu ČR v Opletalově ulici. Kulisy byly jiné, byť podobně noblesní jako na Letné, atmosféra zůstala stejně příjemná. Potichu i nahlas se u sklenky vína (či piva) debatovalo o všem možném, nejvíc však přece jen o tenise. A tradičně se také odměňovalo; ceny Jaroslava Drobného pro nejlepší hráče I. ČLTk za uplynulý rok předávala davisčupová legenda Jiří Hřebec. A propos – i někdejší enfant terrible českého tenisu byl odměněn; Vladimíra Horčíčku ocenění pro nejlepšího amatéra natolik potěšilo, že se Hřebcovi bez okolků vrhl kolem krku. © Při pohledu na fotografie můžete maličko zavzpomínat, anebo zalitovat, že jste tentokrát chyběli...

V přítomnosti krásné dámy bývají pánové v dobrém rozmaru aneb Vladislav Šavřda, Petr Kuchár a Maria Vidmanova

Ženy v akci: Majka Hutková s Lenkou Levou...

...Ivana Rybínová s Andreou Šavrdovou

...a Majda & Majda Zemanov

Zdeněk Kubík zřejmě Denise Allertové vyprávěl vtip. A Jan Šátral jako by přemýšlel, jestli to trochu nepřehnal.☺

Helena Suková a klubový (ex)kondičák Filip Raptopulos. Myslíte, že je řeč o tenise, nebo o hokeji?

NÁLADA ZŮSTALA

V objetí. Za šťastným Vladimírem Horčíkem je skryt Jiří Hřebec.

Naděšení (nejlepší) hráči klubu a tak trochu nenaděšený Jiří Hřebec. Vpravo od něj stojí Jan Šátral, Ondřej Štyler, Vítek Horák, Johana Marková a Denisa Hindová.

Nový manažer pro správu Martin Šustr už spřádá plány Zkusme klub pootevřít

Jistě jste se už potkali; **MARTIN ŠUSTR (31)** je novým manažerem klubu pro správu. Nastoupil v lednu, a tak dosud spíš sondoval terén a seznamoval se s chodem klubu. Kvůli rozběhnuté dostavbě malého centru však na velké zdvořilosti nebyl čas, a tak musel v novém působišti hodně rychle začít plavat.

Asi to bylo drsné seznamování, že?
„Drsné ne, ale potřeboval jsem pár chvil, abych se zorientoval. Snad jsem to zvládl, stal jsem se prostředníkem mezi architektem, stavbou a klubem. Myslím, že dostavba probíhá vcelku dobře a bez zásadnějších zádrhelů, i když při každé rekonstrukci tu a tam něco vyplave. Těším se, až bude první etapa kompletně hotová, protože nové fitko klub pozvedne.“

Což vám pomůže i ve vaší práci, ne?
„Dá se to tak říct, protože to bude jedna z pěkných vizitek klubu a jistě i další lákadlo pro případné nové členy. Jejich získávání, respektive otevření klubu směrem ke sportovní veřejnosti, je jedním z mých úkolů spolu se správou areálu, fungováním klubu, recepce, údržby... A teď i stavba, která zdaleka nekončí, protože pokud vše dobře dopadne, je před námi druhá a třetí etapa.“

Ještě nelitujete?

„Vůbec ne. *(usmívá se)* Začátky nejsou většinou nikde jednoduché,

člověk se musí nejdřív zorientovat, poznat lidi a prostředí. Ale už si svou pozici nacházím a zjišťuju, v čem bych mohl klubu a managementu nejvíc pomoci.“

Jak jste se vůbec o možnosti působení na Štvanici dozvěděl?

„Znám se dobře s Petrem Šavrdou, takže od něj. Měl jsem z první ruky, že klub hledá někoho do managementu. Což byl přesně i můj obor studia na FTVS. Ve sportu jsem po vysoké i pracoval, nejdřív ve společnostech Sport Invest a Nike, pak téměř pět let v golfovém areálu v Hostivaři, kde jsem vykonával podobnou funkci jako nyní na Štvanici.“

Jaká byla první zjištění na novém místě?

„Líbí se mi zaměření na klub a klubovou atmosféru i prostředí. To, že se tady lidi hodně znají osobně, potkávají se tu. Když to srovnám s hostivařským golfem, je to z mého pohledu příjemnější. Na druhou

stranu by se i ČLTK měl víc otevřít, pokusit se získat nové členy a osvěžit tenhle krásný areál. Aby nedošlo k nedorozumění: nemám na mysli dělat z tradičního klubu nějakou »masovku«. Klubová atmosféra by měla zůstat zachovaná, ale myslím, že bychom měli Štvanici víc prezentovat jako dostupné a příjemné místo, které není vyhrazené jen špičkovým hráčům a celebritám. Věřím, že se to povede.“

Jak chcete přilákat nové členy?

„Pár nápadů mám, i zkušenosti z předchozího působení, ale chtěl bych začít obecným vylepšením pohledu na klub. Třeba do budoucna pozměnit web, aby byl modernější a uživatelsky příjemnější, aby fungoval co nejlíp pro členy i případné zájemce o členství. Víc se zaměřit na znalost potřeb členů, na to, abychom co nejlépe komunikovali a byli v užším kontaktu, abych znal jejich názory a návrhy. Taky doufám, že se nám podaří skloubit dva protipóly – závodní hráče a amatéry, protože každá skupina vyžaduje něco trochu jiného a je třeba najít kompromis. Ale některé věci asi začnou krystalizovat teprve až začne sezona a uvidím areál v plném provozu.“

Co ještě krom správy areálu a komunikace uvnitř i ven budete mít na starost?

„Zajištění veškerých eventů, ať už klubových nebo komerčních turnajů, ale i společenských akcí. A rád bych vymyslel nějaký koncept, který by přiměl lidi k tomu, aby se tady jako členové co nejvíce potkávali.“

A jak jste na tom s forhendem a bekhendem?

(usmívá se) „Forhend by ušel, s bekhendem je problém... Snad ho teď na Štvanici zlepším. Hraju tenis jen rekreačně, odmalička jsem se věnoval basketu. Máme ho v rodině; hrála maminka, děda byl úspěšný prvotřídní hráč. Pořád si chodím pravidelně dvakrát týdně zahrát, máme super partu a bojujeme o postup do nejvyšší pražské soutěže. Rád hraju i florbal a golf. To je sice žrout času, ale volný den na golfu je pro mě ideální program. Jsem sice pravák, ale (golf) hraju na levou stranu, proto se s oblibou vymlouvám, že mi bekhend nejde právě kvůli golfovému švihy.“ *(směje se)*

OBJEVTE, NA ČEM OPRAVDU ZÁLEŽÍ

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu ŠKODA KODIAQ: 5,0–7,4 l/100 km, 131–173 g/km

NOVÁ ŠKODA KODIAQ S ADAPTIVNÍM PODVOZKEM DCC

Získejte opravdu velký důvod objevovat okolní svět. Nové SUV značky ŠKODA je jako stvořené pro všechny s duší dobrodruha. S adaptivním podvozkem DCC, inteligentním pohonem 4×4 s off-road režimem a sadou panoramatických kamer Vám cestou do cíle pomůže pokořit čas i divokou přírodu. Tak přesedněte do nového vozu ŠKODA KODIAQ a nastartujte s námi svou touhu objevovat to, na čem opravdu záleží.

RECONNECT.

mujkodiaq.cz

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTOSALON KLOKOČKA, Borského 876, 152 00 Praha 5
tel.: 251 005 115, www.klokočka.cz

AUTOSALON KLOKOČKA, Karlovarská 660, 163 00 Praha 6
tel.: 222 197 235, www.klokočka.cz

ŠKODA Financial Services

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Klokočka
Autosalon

www.cltk.cz_37

Kalendář akcí I. ČLTK Praha v roce 2017

17. dubna	Zahájení letní sezóny
22. dubna	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
29. dubna	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
1. května	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
8. května	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
13. května	Klubový den
14. května	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
16. května	Valná hromada I. ČLTK Praha
20. května	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
26. května	Firemní turnaj ČSOB
2. června	Firemní turnaj Feron
3.–5. června	Pražský přebor starších žákyň
15.–16. června	International Lawn Tennis Club – mezinárodní utkání družstev v rámci sdružení tenisových internacionálů
17. června	Turnaj série Babolat ATTour amatérských hráčů
1. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour I, turnaj kat. babytenis
3.–7. července	Kemp I – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
8. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour II, turnaj kat. babytenis
10.–14. července	Kemp II – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
14.–18. července	Turnaj třídy A starších žákyň
22.–30. července	Advantage Cars Prague Open 2017 by Zenova Services – turnaj ITF žen a ATP Challenger mužů
28.–31. července	Turnaj třídy B starších žáků
31. července – 4. srpna	Kemp III – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
5. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour III, turnaj kat. babytenis
12. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour IV, turnaj kat. babytenis
14.–18. srpna	Kemp IV – kemp tenisové školy I. ČLTK
20. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Masters, turnaj kat. babytenis
28. srpna – 1. září	Kemp V – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
září (bude upřesněno)	Klubový den
9.–10. září	Finálový turnaj pražských družstev kategorie babytenis
22.–24. září	I. ČLTK Praha Cup – mezinárodní turnaj družstev do 14 let v rámci CTC
září (bude upřesněno)	I. ČLTK Golf Cup – klubový turnaj v golfu
9. října	Zahájení zimní sezóny
5. prosince	Mikulášská besídka pro děti
9. prosince	Vánoční party

(Možné změny vyhrazeny)

KOMPLEXNÍ SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

ÚKLIDOVÉ SLUŽBY
TECHNICKÁ SPRÁVA
ADMINISTRATIVNÍ SLUŽBY
ZAHRADNICKÉ SLUŽBY
HOME SERVICE

COMPREHENSIVE MANAGEMENT

CLEANING SERVICES
TECHNICAL MANAGEMENT
ADMINISTRATIVE SERVICES
GARDENING SERVICES
HOME SERVICE

ZENOVA services s.r.o. | V Celnici 10/1028 | 117 21 Praha 1
T: +420 224 223 116 | E: zenova@zenova.cz | www.zenova.cz

Na Štvanici to bylo báječné

Paní Renata Vikartová, nejstarší členka I. ČLTK, už nepřijde

Na Štvanici přišla poprvé v jedenácti letech. Ukázat, jak je šikovná. Zahrála si s Bíbou Brodskou-Křepelkovou a – uspěla. „Řekli mi, že sem můžu chodit i v sobotu a v neděli a dostanu svého trenéra,“ svěřila se před časem paní **RENATA VIKARTOVÁ (+95)** v rozhovoru pro I. ČLTK Revue.

Na Štvanici pak chodila dlouhých čtyřiaosmdesát let a díky své věrnosti se postupně stala nejstarší členkou klubu. Loni v prosinci však zůstalo její místo u stolu na Vánoční party po dlouhé době prázdné. Ani na Štvanici už paní Renata nepřijde; její nejbližší se s ní naposledy rozloučili 1. prosince. Bylo jí krásných 95 let.

„Maminka byla na svůj věk ohromně vitální, pořád měla chuť do života. Bohužel u ní na sklonku života přišlo silné nechutenství. Byla svá, trochu tvrdohlavá, a z mládí jí asi v hlavě zůstalo, že si musí hlídat postavu. Dvakrát musela do nemocnice, ale vypadalo to dobře, po prvním návratu se dokonce chystala na Vánoční večírek. Jenomže pak dostala oboustranný zápal plic a zesláblé tělo to kvůli nedostatečnému příjmu potravy nezvládlo,“ přibližuje dcera paní Vikartové Renata.

Život její maminky byl svázán s tenisem, vlastně se sportem vůbec; vždyť také krasobruslila, lyžovala,

v pokročilém věku dokonce – díky dceři – sedla na koně. Ještě v pětasedmdesáti zaskakovala za Vlastu Vopičkovou a vedla na Štvanici školičku, přes trable se zády hrála tenis. A ještě loni v létě s nadšením zkoušela při puttingu golf a jezdila se jako divačka pokochat tenisem.

Tenis potkala už jako malá holčička na statku sestry v Dušníkách u Veltrus, kde byl pískový kurt. Také se na jeho údržbě podílela, třeba tím, když vytrhávala neodbytný plevel. Doopravdy pak začínala na vršovickém Kohinooru ve školičce u Antonína Koželuha. Rodiče ji podporovali. Otec Jaroslav, houslový virtuos, měl dokonce Na Příkopech obchod se sportovním zbožím Tenis Sport Svoboda. „U tatínka v obchodě se tehdy dělaly originál anglické výplety. Chodili k nám Síba, Burian..., prostě všichni tenisté,“ popisovala před časem pro Revue paní Renata.

Její první hráčský úspěch spadá do juniorských let: ve válečném roce 1940 se probojovala do finále Pardubické juniorky. Bohužel si ho nezahrála. „Tehdy jsem věřila, že konečně vyhraju, ale před finále mi ukradli kabelku se všemi penězi, potravinovými lístky, zkrátka všechno, a já se úplně rozpsypala a místo na kurt šla na policii...

Dlouho mě mrzelo, že mi jediné finále takhle uteklo.“

Ve sbírce úspěchů má třeba domácí titul ze čtyřhry po boku Široké, byla totiž hlavně výtečnou deblistkou. Neměla však talent zdaleka jen na sport „Mojí velkou láskou byl už od dětství zpěv. Chodila jsem na něj ráda, dokonce jsem dělala zkoušku do Národního divadla, připravovala mě sólistka opery paní Zdena Hrnčířová. Pak mi bohužel řekl, že se přijímat nebude, a já neměla trpělivost, abych pokračovala a zkusila to za rok znovu.“

To u tenisu zůstala celý život, ať už jako nadšená amatérská hráčka nebo trenérka. Pracovala i na ČSTV (Martinu Navrátilovou vybavovala na její poslední cestu z Československa) a jako sekretářka klubu v I. ČLTK. Na chvíli na Štvanici vzpomínala vždycky ráda. Zvláště na období mládí. „Když tu hrávali Jarda Drobný nebo doktor Bohuslav Hybš, můj kamarád, trávil jsem na Štvanici všechny volné chvíle i víkendy. Scházeli jsme se tady pravidelně a vůbec nebylo potřeba nic domlouvat nebo plánovat. Bylo to prostě báječné.“

Snad si tuhle vzpomínku vzala paní Renata, Zasloužilá členka klubu a nositelka medaile Karla Koželuha za zásluhy o rozvoj čs. tenisu, s sebou.

Jako devatenáctiletá tenistka na Štvanici v roce 1940...

...a při oslavě narozenin tamtéž, jen o pár desítek let později, s wimbledonským vítězem Janem Kodešem

ambicore

DÍKY SERVISU.

Co si dokážete představit, stane se realitou. A to, že některé věci nevidíte, neznamená, že neexistují. Třeba příležitosti. Stačí změnit pohled a vytvořit nové možnosti. Nebo se poradit s někým, kdo se na věci umí dívat jinak. My už 20 let investujeme do svých vizí a podporujeme ostatní v jejich snech. Ať už klienty, nebo tenisty. A učíme se od nich. Třeba jak zlepšit servis nebo si vytvořit novou příležitost.

Díky klientům. Díky výnosům.

J&T BANKA